

Pintér István

A pokol feneke

és más témák

PILISVÖRÖSVÁR, 2025

ELŐSZÓ

A szerző a féltucatnyi téma ellenére koherens anyagot tár elénk. *Hít és valóság* címen nem a páli dogmatikán alapuló történelmi kereszténységet állítja szembe a materialista filozófiával, hanem a jézusit. Wittgenstein óta úgy tűnik, hogy az anyagelvű tájékozódás fejlődése véget ért, Pintér István is egy olyan világképet villant fel számunkra, amin nemigen fog a lelki korrózió.

A rejtett szavak rétegei arról győznek meg bennünket, hogy a szentírás szövegeit egyben kell látni. Ez Tótfalusi István jól bevált módszere,* aki szerint a Biblia saját magát hitelesíti. Így derül ki, hogy nem erkölcsi tanításokról van szó, hanem értelmi inspirációról. Szerzőnk Jézus szellemi hagyatékát** használja értelmező szótárként, ezért galambok módjára képes átrepülni a téves teológiák felett.

A Vallásos geopolitika – címét meghazudtolva – azt sulykolja, hogy evolúciószerű, kontinuus üdvtörténet nem létezik. A Közel–Keleten 75 éve tartó konfliktus nem létező történelmi jogokra hivatkozva Káin és Ábel szindrómába csapott át. A „könyves népek” áhított fúziója illúzió, noha a közös nevező megvan: mindegyikük ugyanabban az Istenben nem hisz.

Ez azért is sajnálatos, mert *A pokol feneke* című írás szerint a közvetlen istenkapcsolat minden problémát megold. A homo sapiens bajai pedig *hollétével* és *mivoltával* függenek össze. Az ember jelenleg csak értelmes állat, akinek boldogság-igénye nemileg meghatározott hústestébe van ágyazva. Szerzőnk bátran kimondja: a filozófia a boldogtalanság művészete.

Belső beszédében azt állítja, hogy az élet nagy kalandjának aposztrofált kutyakomédiában az egyén csupán statiszta. Pokol persze nincsen, pokolnak az a hely minősülhet, ahol pokoli körülmények vannak. Az ezzel kapcsolatos kérdéseket mindenki ismeri, aki tudja, hogy mi a szolidáris frusztráció. Kinek–kinek magától kell rájönnie arra, hogy ez a világ nem lehet Isten teremtménye.

Értelmes hiszekegyet a tudósok – akik vallásokat gyakorló ateisták – nem tudnak megfogalmazni. A homo sapiens a szórakozásai alapján definiálható; szabadon végzett tevékenységei minősítik. Nem ruha teszi az embert, hanem a mindenséget átható isteni Szó iránti igény. Intellektuális érdektelenségből nem lesz halál előtti feltámadás...

* Kalauz a Bibliához (mek.oszk.hu/12600/12635)

** A Tamás-evangélium (mek.oszk.hu/14600/14682)

T A R T A L O M

<i>Előszó</i>	2
<i>Kolofon</i>	4
<i>Mottó</i>	5
Hit és valóság	6
A rejtett szavak rétegei	14
Vallásos geopolitika	25
A pokol feneke	32
Belső beszéd	41
Értelmes hiszekegy	47
<i>Elérhetőségek</i>	48
<i>A szerző művei a MEK-en</i>	49

A könyv borítóján látható
„Fagyott szívecskék a Nagy-Kevélyen”
című képet

Mervó Katalin

készítette

★★★

Külön köszönet illeti

Stark Miklós

betűszedő képesítésű depozitőrt,
aki a közel-keleti helyzetet zsidó részről
vázolta fel a szerzőnek

★

*A templomban olyanok beszélnek a mennyországról,
akik még nem jártak ott,
azoknak, akik nem juthatnak oda.*

Benedek István

Hit és valóság

Bevezetés

Régóta vadászok olyasvalakire, aki tömören el tudná mondani: miben is hisznek a történelmi kereszténység hívei [1]. A szóban forgó réteg tagjai ugyanis nem képesek logikus összefoglalót nyújtani: ők csupán elhiszik azt, amit az önjelölt apostol mondott nekik [2]. A szórványban lévő kis egyházak felett regnáló első pápa [3] azonban a saját nevében jött [4], azaz téves dogmatikát diktált. Individuális megközelítésekben azóta sincs hiány [5]. A papok a hivatalos állásfoglalásokhoz igazodnak, tehát hiteles – egzegézisen nyugvó – anyagot kizárólag a szent szövegeket elemzők tudnak összeállítani [6].

Módszer

Vizsgálódásainkban Jézus szellemi hagyatékára támaszkodunk [7]. Ez a logiongyűjtemény a találni vágyó keresők számára íródott [8]. Az Emberfi igazából minden evangéliumban hozzájuk beszél, mert ők azok, akik – belső fülük kinyitásával [9] – megérthetik mondanivalóit. A rejtett és rétegezett kinyilatkoztatások felfogása sose könnyű [10], de az egyéni és személyre szabott [11] megvilágosodási folyamat vége felé szinte automatikussá válik [12]. A Fiú terminológiájának elsajátítása után [13] a Dolgok öngerjesztő módon tárulnak fel, ráadásul [14] felismerésszerű, azaz gnóosztikus bizonyossággal. A materialista filozófia fejlődése a múlt században véget ért [15], a jézusi azonban csak most kezdődik ! [16]. Ehhez csupán körül kell nézni a világban [17], az irgalom logikájának [18] szemüvegén keresztül.

- [1] A sehoiva se vezető (Isz 104/218), boldogsággal kecsegtető családi életen kívül, ami evilág fenntartása.
- [2] Róm 10,9; Efézus 2,8–9
Bővebben *Pintér István: Szentlecke Párról* (mek.oszk.hu/16500/16532)
- [3] A jeruzsálemi gyülekezet oszlopai – Péter, János és Jakab – lemondtak a dicsőségről (Zsk 119.), pedig a Sziklaembernek konkrét megbízatása is volt (Jn 21,15–7). Nem csoda, ha Pálhoz hasonló illetéktelenek ragadták magukhoz a teológiai irányítást (Tm 11.).
- [4] Jn 5,43
- [5] pl. Bulányi György: Fatimai hiszekegy
- [6] *Pintér István: Krisztusi kiskaté* (mek.oszk.hu/14600/14656)
- [7] A Tamás-evangélium (mek.oszk.hu/14600/14682)
- [8] Tm 1., 70., 95., Mt 7,7–8; Lk 11,9–10
- [9] Tm 32., 40., 71., Mt 13,1–23; Mk 4,1–34; Lk 8,4–18
- [10] Tm 93., Mt 13,51–2; Mk 4,13
- [11] Tm 89., Mt 18,10; Lk 6,38
- [12] Tm 19., Mk 4,26–32; Jn 4,35–8; Isz 74a/89
- [13] Jézus-szótár: *Pintér István: Válogatott tanulmányok*, 136 – 142. old. (mek.oszk.hu/08000/08019)
- [14] Lk 6,38 Csia Lajos fordításában „tűlöntik” számunkra az ismereteket.
- [15] Wittgenstein szerint a modern ember képekben gondolkodik, az Emberfi pedig azt mondta, hogy az Atya (jézusi) képekben jelenti ki magát (vö. Tm 84.).
- [16] Tm 12. Máté egy értelmes filozófushoz hasonlította mesterét !
- [17] Tm 4. Aki nem vak, az magától is rájön mindenre.
- [18] Tm 62., Mt 5,7; 6,3; 7,21; Lk 10,25–37

A kiáltvány tartalma

Jézus már nyilvános működésének kezdetén kikiáltotta a lényegét: az Örömhír megértéséhez más (világnézeti) felismerésre kell térni [1]. E valódi világkép birtokában rázhatjuk le magunkról a geocentrikus és emberközpontú Törvényt [2]. Ódon elgondolások korrigálása helyett [3] át kell váltani a Valóságra ! [4]. Ennek hiányában minden jövőkép bizonytalan és kiszámíthatatlan lesz, holott a vég megismerhető [5]. A történelmi kereszténységnek helytelen a szemlélete, s ezért jövőképe sincsen... Az evolúciószerűen felfogott kollektív üdvtörténet csak vallásos tömegek céltalan sodródása. Ez a széles úton [6] való, változásokkal megtűzdelt, ám fejlődést nem mutató körbejárás [7] nem nevezhető haladásnak. A biológiai rotációval terhelt közegben – közvetlen istenkapcsolat hiányában – egyre nagyobb teret nyer a szekularizáció.

E lelki korróziót okozó önfenntartó folyamat nem kívülről, hőesés módjára szakad rá az emberiségre. A támadás a homo sapiens mentalitására irányul [8]; a más dimenzióban egzisztáló gonosz lelkek [9] mindenkit a bűnös környezethez akarnak idomítani [10]. Az ún. természet egy véres körforgás, ahol az erősebbé a pálma. Hitler is erre hivatkozott Mein Kampf c. könyvében. Nem a fegyverek gyilkolnak, hanem az őket megtervező elme. A lélektelen intézmények mögött mindig egy ideológia áll.

Az átlagos hívő számára mindez „magas”, mert a jó akaratú emberek nem akarnak gondolkodni. Lelkiismeretüket más zsebében tartják [11]. A papok pedig bejárt gondolatpályákon lavírozgatnak, ugyanis ki kell mutatniuk, hogy forradalmi elképzeléseik magva már megvolt a szent Hagyományban. Ily módon alakul ki a vak vezet vakot helyzet [12], melynek végállomása a világot szimbolizáló „gyehenna” [13]. Ebbe a verembe [14] esik a történelmi kereszténység, ami annyit jelent, hogy a totális szekularizáció felé tart.

A jó akaratú ember valójában a kereső [15], akinek irgalmas beállítottságát *boldog* státusa [16] igazolja. Az ilyen egyén tudniillik *szívében üldözött* [17] személy, vagyis egy „lelki szegény” [18]. Atyai mentalitás [19] hiányában senki sem imádhathja azt az Istent, aki szellemben és igazságban [20] megnyilvánuló imádásra vágyik ! [21]

- [1] Mk 1,15 Négy egymásra épülő dologról van szó !
- [2] Mt 5,17–20 Bővebben *Pintér István: Pszichén innen, és túl...* 28 – 34. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)
- [3] Tm 85., Lk 16,17
- [4] Tm 10., 85., 112.
- [5] Tm 17.
- [6] Mt 7,13–4; Lk 13,24
- [7] Fülöp-evang. 111. (Zsk 40.)
- [8] Jn 2,24–5; 3,19–21; 5,37b–38; 8,31–47 (Lk 9,51–6)
- [9] Efézus 6,12 (Mt 12,43–5) Bővebben: *Pszichén innen, és túl...* 17 – 21. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)
- [10] Róm 12,1–2; 1Ján 2,15–6; 5,19; Jn 3,19–21; Isz 57/129
Bővebben: *A gép forog...* In: *Pintér István: A vidám pokol*, 21 – 22. old. (mek.oszk.hu/20400/20470)
- [11] Bulányi György örök érvényű megállapítása.
- [12] Tm 33., Mt 7,13–4; 15,14; Lk 6,39; Jn 9,39–41; Isz 80/50,1; 108/197
- [13] Mt 10,28; Lk 12,4–5
- [14] Egy gödörbe véletlenül is bele lehet esni, a vermet azonban jó előre kiássák !
- [15] Tm 1.
- [16] A „boldog” mivoltáról lásd *Nem kell a hegyi beszéd*. In: *Pintér István: Az Írás szerint*, 56 – 57. old. (mek.oszk.hu/25100/25116)
- [17] Tm 69. (Tm 48., 53., 68., 70.)
- [18] Mt 5,10–2; Lk 4,18–9; 6,22; Jn 4,23–4; 14,1–4; 16,2; Isz 183/62
- [19] Tm 80., 107., Jn 5,17; 5,19; 9,1–5; 10,30; 12,44–50; 14,10–1
- [20] Jn 3,1–8; 4,23–4; Tm 80.: megőrzi azt igazságban = sajátjukként azonosulnak vele
Isten igazságosságát (Mt 6,33) „királyként” (Tm 82.) kell demonstrálni !
- [21] „Fiam, minden prófétában rád vártam, hogy eljőjj és megnyugodjam benned. Mert te vagy az én nyugalmam, te vagy az én elsőszülött fiam, aki mindörökké uralkodsz.”
(Nazoreusok evangéliuma, Zsk 7a)

A közvetlen istenkapcsolat demonstratív jellegű megélésére [1] semmilyen kollektíva (szekta, gyülekezet, egyház) nem képes, mert az ehhez szükséges Erő kizárólag egyénileg hívható le [2]. Ennek birtoklásához személyes érintettség inspirálta lelkiületbéli affinitás is szükséges [3]. Hitnek ugyanis csak az számít, amit az Emberfi annak mond! [4].

A világ nem önmagától [5] munkálkodik a rosszon [6], hanem egy komplex sátáni program keretei között [7]. A negatív előjelű princípium műveit [8] értelem vezérelte [9] jó cselekedetekkel [10] lehet lerombolni [11]. Ez a ténykedés azonban komoly felkészülést igényel [12]. A tanúságtételhez [13] már közvetlen istenkapcsolattal rendelkező királyként, üdvözült lélekkel [14] kell hozzáfogni. A trónra ülés [15] azonban kizárólag úgy sikerülhet, ahogy Jézusnak... [16]. Az „országba” való „bemenés” nem más, mint Fiúi státusba kerülés [17]. Egy immanens tudatállapotról van szó, nem transzcendens ígéretről.

Hol... mi...

Mikor Jézus azt állítja, hogy a gazdag ember nehezen megy be a mennyek királyságába [18], akkor nem azt mondja, hogy Isten gátolni fogja ebben. Arról van szó, hogy az illető *nem akar* az Atyához hasonlónak válni [19]. Ez a fantasztikus és meg-nem-ismétlődő [20] lehetőség érdektelen [21] számára, mert igénytelenségében [22] megelégszik a világ érték-telen javaival [23]. Még az sem fontos, hogy ténylegesen rendelkezzen azokkal; már maga a talmi dolgokra való vágyakozás is kizárja őt az Életről [24]. Azt, hogy ki kerül jobbra illetve balra, a lelkiület irányultsága szabja meg [25].

- [1] Tm 27., 80., 82., Jn 11,45-8; 12,19
- [2] Tm 1., 2., 3., 4., 15., 22., 39., 76., Mt 7,13-4; 11,12-3; Lk 13,23-4; 14,25-7; 16,16 (Mk 5,30)
- [3] Tm 48., 53., 68., 69., 70., Mt 5,6; Lk 4,18-9; 6,21
- [4] Jn 4,20-6; 6,28-9; 12,26; 14,12 Szellemi fejlődőképességről van szó (Tm 19., Mt 17,20; Mk 4,30-2).
- [5] Róm 8,19-22 Ez egy jézusi logion, amit Pál valamelyik gnóosztikus evangéliumban talált.
- [6] Jn 7,7b
- [7] Jn 8,38; 8,41; 8,44 Bővebben Pintér István: Az Írás szerint (mek.oszk.hu/25100/25116)
- [8] Tm 72., 1Ján 3,8b; 5,19 Az ördögi logikával megteremtett világ hazugságairól van szó.
- [9] Jn 3,5-8 A megtisztulással járó újjászületéshez csupán az eszünket kell használni! (Tm 40.)
- [10] Jn 10,32 Ezek a nemes tettek (Mt 5,16) antagonisztikus ellentétben állnak a világ erővonalával.
- [11] Tm 72., 112.
- [12] Tm 26., 99., Lk 14,25-35
- [13] Tm 27., 82. Isten létét és lelkiületét (Tm 80., Jn 3,32-3) kell bizonyítani, a Fiú-aspiránsok épp erre „esküsznek fel” a Miatyánkban. Az Atya „neve” az ő működésük során szentelődhet meg! (Mt 5,16).
- [14] Tm 1., 109., Jn 12,26; 14,6; 14,12; 15,1-8; 16,26; 17,24 az én nevemben = státusomban, Fiúként
- [15] Tm 1., Mt 19,28; Lk 22,28-30
- [16] Lk 22,29; Jn 17,18; 20,21
- [17] 180 fokos fordulat hiányában erre reményünk sincs! (vö. Mt 18,3). Csia Lajos fordításában: „*még csak be se mentek...*” A világnak való hátat fordítás nélkül (Isz 29/90; 32/124; 57/129; 62/145 stb.) nem fogunk üdvözülni, mert ahhoz mindenképp előtt más (világnézeti) felismerésre kell térni! Az Örömhír fel-fogásának és az eredményes szövegelemzésnek is ez a feltétele (vö. Tm Prológus).
- [18] Mt 19,23-4 Tehát nem egy körülhatárolható helyre (vö. Tm 114., Lk 17,20-1), ugyanis egy isteni lelki-állapotról van szó! (Tm 1.)
- [19] Tm 107. Jézus Istenhez volt hasonló, mert lelkiületileg megegyezett Vele (nem különbözött Tőle).
- [20] Tm 41., 58., 59., 67., 71., Mt 16,24-6; Mk 8,34-7; Lk 9,23-5; Jn 8,35
- [21] Lk 16,19-31 a nagy szakadék = a megmentést lehetetlenné tevő érdektelenség
- [22] Tm 18., Jn 5,44; 7,17; 17,22 Az egyetlen visszaigazolt (Jn 8,54-5) dicsőség a Fiúi mivolt!
- [23] A homo sapiens csak egy emberszabású állat, aki beéri létfeltételeinek időleges bebiztosításával.
- [24] Tm 63., Mt 6,19-21; Lk 12,16-21; 12,33-4; Isz 51/192; 136/221; 155/50
- [25] Mt 25,31-33 Ez az ige hely nem holmi „utolsó ítéletről” szól, hanem a Fiú-aspiránsok kiválogatásáról (vö. Tm 22.) A Pneuma megléte vagy hiánya (vö. Tm 71.) ugyanis olyan nyilvánvaló, mint az állatok fajtája vagy neme.

Jézus a gazdag embernek *ugyanazt* a feltételt szabja [1], mint a szegénynek: a világ megvetését, sőt gyűlöletét [2]. Szerinte evilág rosszassága már „ránézésre” is látszik, arról nem is beszélve, hogy *mindennap* kísértésbe és romlásba visz bennünket [3]. Ezt Isten segítségével fel lehet ismerni [4]. Bizony, csak a halálnak nemzünk és csak a pusztulásnak építünk [5]. Vallásfilozófiai értelemben is le kell szögezni: a Magasságos és a világ antagonisztikus ellentétben áll egymással! [6].

Ebből következik, hogy az embereket tönkre tévő világ [7] nem méltó [8] a Fiakhoz, úgyhogy velük nem is tud elbánni... Az Elsőszülött közvetítésével szerzett ismereteik [9] birtokában ugyanis felülemelkednek rajta [10]. Ennek van egy feltétlen feltétele: a más (világnézeti) felismerésre térés.

Erre minden *kereső* képes, ha megismeri magát [11]. A „királlyá” válás lehetősége adott, mert *bennünk* van [12]. Ez nem hely [13], hanem az a mennyei *tudatállapot* [14], amit az életre nemzett Pneuma hoz létre [15], mégpedig időtlen időkre. E nyugalmat biztosító [16] paradicsomi vidék csak átvitt értelemben határolható be, tudniillik az ígért földje agytekervényeink között húzódik. Ezen a „földön” keres hitet az Emberfi [17].

A gazdag ifjúból [18] ez a „zártkerti terület” hiányzott, ezért nem érhet el a végső Célt [19]. Aki nem ismeri meg magát [20], az szellemi szegénységben marad, igazi mammon hiányában [21] viszont nem tud királyként uralkodni [22], vagyis szuverén módon cselekedni [23]. Ez a korlátlan mozgástér elvileg bárkinek a rendelkezésére áll, természetesen a nőknek is [24]. Erről az Írások is tanúskodnak [25], amelyek a közvetlen istenkapcsolat lehetőségéről beszélnek [26]. Ez mindenki számára örömhirt jelent!

Tehát nem egy szocializmuszerűen építhető-szervezhető [27] istenországa létrehozására kell törekedni:

„Az Atya a Fiúban volt, a Fiú pedig az Atyában ez a mennyek országa. Helyesen mondta az Úr: vannak, akik nevetve mentek be a mennyek országába, és... nem azért, mert ez tréfa, hanem mert megvetették ezt a világot a mennyek országáért. Ha megveti valaki a világot és semmibe veszi [28], mint ami tréfa, nevetve fog kijönni belőle” [29].

[1] Tm 111., Lk 14,33; Isz 133/34,4–16; 145/72

[2] Tm 26., Jn 7,7; Isz 29/90 32/124 62/145 134/35 139/41 158/123

[3] Isz 62/145

[4] Tm 27., Isz 62/145

[5] Isz 104/218

[6] Tm 46., Mt 6,19–24; Mk 2,21; Lk 5,36–9; 16,13; Isz 134/35; 139/41; 142/193; 143/162

[7] Isz 137/38

[8] Tm 55., 86.

[9] Tm 89., 109., Lk 16,9–12; Jn 16,12–5 A rejtett és rétegezett kinyilatkoztatások felfogásáról van szó.

[10] Tm 45., 86., Mt 11,11; Lk 7,28; Jn 3,1–7; 3,27–35; Isz 32/124 57/129 62/145

[11] Tm 2. bennetek és kivületek = ha ez az állapot létre jön, az meg is látszik rajtunk (vö. Mt 7,28–9).

[12] Tm 3., 28., 48., 49., Lk 17,20–1

A „közöttetek van” fordítás csak akkor helyes, amikor Jézus embergyűrű közepén áll (pl. Mt 12,28).

[13] Tm 23., Jn 12,26; 14,3c; 16,26–7; 17,24 ahol én vagyok = Fiúi státusban, akkor = ha Fiak lesztek

[14] Tm 109., Mt 19,28; Lk 22,28–30

[15] Tm 71.

[16] Tm 1., 59., Jn 14,27; 16,33a

[17] Lk 18,8b (Tm 20., Jn 4,34–38)

[18] Az esetet *Kenyértörés* c. könyvemben fejtettem ki, az 50. oldalon. (mek.oszk.hu/18400/18476)

[19] Mt 19,21 (Csia Lajos fordítása)

[20] Tm 2.

[21] Lk 16,9–12 Az Atya „csak” szellemet tud adni (Lk 11,9–13).

[22] Tm 82., Mt 19,28; Lk 22,28–30 Hozzám hasonló „királyok” lesztek.

[23] Tm 96., 110. pénz = korlátlan lehetőségek (Tm 107., Isz 123/204) kimeríthetetlen forrása (Lk 12,33b)

[24] Tm 115. (Tm 20., 61., Zsk 43., 109.)

[25] Jn 10,37 (Zsolt 82,6)

[26] Jn 5,39 Az új szövetséget (Lk 22,19–20) jelentő fúzióról! (Jn 15,1–8; 15,18–21; 16,23–7; 17,20–6).

[27] Tm 66., 114.

[28] Fülöp-evang. 122. (Zsk 37.)

[29] Jn 16,33b: Én legyőztem a világot (magamban).

Jaj nektek !

A történelmi kereszténység nem tudja; hol van ama királyság [1], s hogy mi is az voltaképpen. Ez azért van így, mert a formális tekintélyek [2] – a civil hitoktatóktól a pápáig bezárólag – nem ismerik ki magukat az Írásokban. A szent szövegek elemzésével csak az egzegéták foglalkoznak, noha a teológiát, a vallásfilozófiát s a dogmatikát azokkal kéne igazolni. Mindenki az Örömhírről beszél, ám senki nem képes azt egy mondatban megfogalmazni [3]. A személyes demonstrációval [4] alátámasztott tulajdonképpeni evangéliumot eddig egyedül Jézus hirdette [5], a többiek csak az ezt tartalmazó anyagokat adták közre. A helyes értelmezést nélkülöző papi interpretáció óriási zavart okoz [6], tudniillik megosztja a keresők lelkületét, melynek homogénna kell válnia [7].

A Tizenkettő értetlensége már közhely, ami régóta dokumentálva van [8]. Ezt az is súlyosbítja, hogy mesterük indirekt intése ellenére [9] lemondtak a mandátumukról [10] az igaz Jakab javára, aki Jézust bele akarta integrálni a júdaizmusba [11]. A saját nevében jött [12] Pál eredetileg ugyanezt akarta [13], de aztán „jobbat tudott...” [14]. A máig jogfolytonos nagykonstantini kereszténység pedig teleültette a kollektív üdvtörténetet [15] olyan palántákkal, melyek megerősödés híján el fognak pusztulni, tehát azokat mielőbb ki kell gyomlálni [16].

Ebben a szelektálásban a vallási szervezetek nem fognak segíteni, mert nem vágják maguk alatt a fát [17]. A hivatásos (hivatalos vagy önjelölt) mértékadókat nem kell meg-tisztelni az atya megszólítással [18], hisz igazságosságuk (tudásukból fakadó cselekedeteik) nem képesíti őket uralkodásra [19]. A Fiú-aspiráns viszont az Isten igazságosságát demonstráló királyságot keresi ! [20].

[1] Tm 2., 3., 23., 49., 61., Lk 17,20–1

[2] Tm 3. vén = kora, származása és vagyona miatt tekintéllyel rendelkező személy, aki bíraskodhat is, a vallási arisztokrácia (hierarchia) tagjaként

valakinek a napjai = a megvilágosodás ideje (Lk 19,9), a királyság időszaka (Jn 8,56–9)

(Jézus nem azt mondta, hogy látta Ábrahámot, hanem azt, hogy a pátriárka odafentről nézte az ő nyilvános működését (vö. Tm 49.). Az Atya fénye nem más, mint Jézus (vö. Tm 84.), aki attól a királyságtól fénylik (vö. Mt 5,16; 13,43), mely „bennetek és kívületek” van (Tm 2., Mt 7,28–9; Lk 4,32). Magyarán: a tudás meg fog látszani rajtatok !

kisgyermek = a más (világnézeti) felismerésre térés következtében újjaszületett egyén (Tm 36.)

hétnapos = körülmetéletlen, azaz már nem áll a geocentrikus és emberközpontú Törvény hatálya alatt, nem aszerint tájékozódik (vö. Tm 10., Mt 5,17–20; Lk 16,17)

az élet helye = a Pneuma

Tm 10.: ami az égben van, el fog múlni = új és helyes (Tm 112., Mt 24,35) világméretű lesz

Tm 10.: a halottak nem élnek = nincsenek, halál nincs (Tm 112., Jn 8,51)

Tm 10.: megettétek a halottat = holt dolgokat, talmi értékeket asszimiláltatok

[3] A gondolkodók belátható időn belül közvetlen istenkapcsolatra tehetnek szert (Tm 49., Jn 3,11).

[4] Tm 27., Mt 12,28; Lk 11,20; Jn 5,17; 5,19–21; 5,36b; 12,19;

[5] Tm 23., 37., 51., 58., 109., Jn 7,37–8; 8,12; 12,44–50; 17,24

[6] Isz 33/7; 40/56; 81/6; 84/144; Zsk 32a

[7] Tm 21., 29., 47., 48., 60., 61., 76., 90., Mt 5,8; 6,22–3; 23,25; Lk 11,39; Isz 49/157; Zsk 63.

A Mt 18,19–20 alatt is test és lélek eggyé tevéséről van szó ! (vö. Tm 47., Efézus 2,14–7a)

[8] Tm 75., Zsk 65.: Jézus mondta: „Akik velem vannak, nem értettek meg engem.”

[9] Tm 11.

[10] Zsk 119.

[11] Lásd a Zsidókhoz írt levelét.

[12] Jn 5,43b

[13] ApCsel 24,14 (ApCsel 18,8; 24,17–8)

[14] *Pintér István: Szentlecke Pátról* (mek.oszk.hu/16500/16532)

[15] Az igazi üdvtörténet az egyes ember lelkében végbe menő eredményes megvilágosodási folyamat.

[16] Tm 39., Mt 15,13; Jn 15,1–8; Isz 109/53 A vadhajtasokat a Fiak gyökereitől tépik ki – magukból !

[17] Tm 38., 103., Mt 10,16; 23,13; 23,15; Lk 11,52; Isz 40/56; 80/50,1; 80/50,2; 108/197

[18] Mt 23,9

[19] Mt 5,20; 7,15–20; Tm 44., Isz 110a/216,6; 114/61

[20] Mt 5,16; 6,9; 6,33; Jn 4,23–4 szellemben és igazságban = az irgalom logikájával

Az igazság és a hazugság nagy csatája a mentalitások szférájában, tehát láthatatlan hadszíntéren zajlik [1]. A küzdelem a Magasságos és a Sátán között folyik, a senki földjén [2], ahol alanyi jogon járó közvetlen istenkapcsolat hiányában nincs összehasonlítási alap [3]. Ismeretekhez jutni kizárólag autodidakta módon lehet [4]; az Emberfi ezt a konfliktusokkal járó [5] lehetőséget testesítette meg [6]. A jó pásztort (életútjában) követő juhok [7] ugyanis cseppet se elveszett emberek: ők saját jószántukból [8] nem tartanak a „gonosz tudósok” vezette nyájjal [9].

A csordaszellemű hívek lelkiismerete nem tiszta, vagyis tudatuk „állaga” nem egyenemű, egy-szerű, azaz távolról sem homogén... A „békesség fiai” önállóbbak náluk [10], tudniillik autonóm világnézettel rendelkeznek, még ha az Törvény-telen is ! [11]. A két- vagy háromfelé [12] is megosztott lelkület nem tud kifényesedni [13], mert egy idő után automatikusan besötétedik [14]. Az egy-ügyűség [15] nélkülözhetetlen a közvetlen istenkapcsolat kialakulásához.

A történelmi kereszténység hívei erről az óriási lehetőségről nem is tudnak [16], s feltehetőleg nem is akarnak róla tudni... Ők abban bíznak, hogy középszerűségük miatt fognak üdvözülni. Az erkölcsi-etikai átlag megütése azonban olyan szegénység [17], ami a meggazdagodás ellentéte [18]. Az üdvtörténeti harcban [19] csak két pólus van: Isten és a világ [20]. Következésképp a Fiúi státusba nem kerülők a Sátán csápjaiként funkcionálnak, akár akarják, akár nem. A hivatásos (hivatalos vagy önjelölt) állomány ennél rosszabbul jár: újjászületés nélküli működésük [21] ugyanis hatalmas károkat okoz.

Közvetítői szerepkörben való tetszelgésükkel – jogosulatlan lelkivezetés – a közvetett istenkapcsolat [22] tévhitét sulykolják, hiúság motiválta tudatlanságukból még önmaguk előtt is ! [23]. Nekik mondja Jézus:

„Jaj nektek, gonosz napszámosok, akik a bért elfogadjátok, de a munkát elrontjátok ! Íme, valóban megtaláljátok azt, amitől féltetek, amikor a munka ura elgondolkodik művéről, melyet elrontottatok, és béréről, melyet már megkaptatok.” (Isz 156/110)

„Óh, tanítók gyülekezete ! Úgy letelepedtetek az örök élet útjára, hogy sem magatok nem jártok az úton, hogy az örök életre eljussatok, sem másokat nem hagytok elhaladni, akik mellettetek elmennének. Jaj annak az embernek, akit ti félrevezettek !” (Isz 108/197)

[1] Efézus 6,12

[2] Tm 20. A szóban forgó „föld” az örökölhető (Mt 5,5) isteni közeg: a Pneuma, ahol mindazok megkapják az igazi mammont, akik jogosultak arra (Tm 95.). Az Emberfi az ő fejlődőképes (Tm 19.) hitüket keresi (Lk 18,7–8), ami nem más, mint az őt megillető „adó” (Tm 101., Jn 6,29).

Bővebben *Pintér István: Satanológia az Írás szerint*, 5 – 33. old. (mek.oszk.hu/25100/25116)

[3] Tm 28., 29. „Rablók közé került a lélek, foglyul ejtették...” (Fülöp-evang. 101. Zsk 38.)

[4] Tm 1., 2., 3., 4., 17., 23., 49., 26., 89., Mt 13,52; Lk 6,38; 16,9–12; Jn 3,1–13; 6,45; 7,14–5; 14,6

[5] Tm 15., Mt 10,34; Lk 12,49; Jn 7,1–13

[6] Tm 27., Jn 11,47–8; 12,19; 14,6; 15,9–15; 17,18

[7] Jn 10,1–18; 10,24–30

[8] Mt 10,5–6; Lk 10,6 békesség fia = aki megáll saját vallásfilozófiai lábán, s ezért nyugodt maga felől

[9] A juhok példabeszédekről lásd *Bulányi, a tisztelendő*, 19 – 22. old. (mek.oszk.hu/10200/10251)

[10] Lk 10,5–8 Ezek az egyének nem tartják be a jüdaizmus étkezési előírásait (vö. Tm 13.).

[11] Mt 10,6

[12] Tm 29.

[13] Mt 13,43; Jn 3,19–21

[14] Tm 26., 61., 78., Mt 6,22–3; Isz 32/124

[15] Tm 76. (Tm 15., 22., 47., 48.) egyedülálló = a kettőt már eggyé tett személy (vö. Efézus 2,14–7a)

[16] Ezért ördögi az Egyház ! Lásd *A szűk kapu*, 43 – 44. old. (mek.oszk.hu/08000/08061)

[17] Tm 2.

[18] Tm 82., 96., 110.

[19] Lk 13,24: küzdjete érte... Mt 11,12; Lk 16,16: erőszakosok ragadják azt magukhoz

[20] Tm 55., Jn 7,7; Isz 29/90 134/35 139/41 142/193 143/162 157/117

[21] Tm 3., 102., 106., Jn 3,3; Isz 172a/190 – 172b/207; Zsk 47a; 47b (Fülöp-evang. 115.)

[22] Ilyen nincs, ez fából vaskarika.

[23] „Tisztelet” a kivételeknek, akik egyszerű szélhámosok.

A papok azok, akik juhok ruhájában [1] jönnek hozzánk [2], sőt Jézus képviselőiben [3], de valójában ragadozó farkasok [4]. Ezek a tolvajok és rablók [5] a királyságtól fosztanak meg bennünket, rendszerint a legjobb szándékkal [6], csak hogy nem önhibájukon kívül ! A béres ugyanis azért nem igazi pásztor [7], mert hiúságában a Sátánnal kollaborál [8], aki tudatlanságban tartja őt. Ezért érdemli ki az Emberfi ajkáról elhangzó legsúlyosabb, tényszerű [9] besorolást:

„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert elzárjátok a mennyek királyságát az emberek elől; magatok ugyanis nem mentek be [10], és a bemenni akarókat se hagyjátok bemenni.” [11]

A velük szembeni helyes magatartásról is szól: „legyetek eszesek, mint a kígyók, és egyszerűek, mint a galambok” [12]. A keresőknek tehát – az indokolatlan tekintélytisztelést [13] mellőzve – vitatkozás helyett ki kell térni az útból, ill. át kell lépni rajtuk ! A kígyó okosan tekergőzve kerül meg az akadályokat, a galamb pedig toronyiránt repül át felettük [14].

Jézus a közvetlen istenkapcsolat (első) megtestesítője volt [15], az új szövetség megalapítója. Az őt követő *kisded nyáj* tagjainak [16] hasonló demonstrációt kell folytatniuk [17], hiszen ez az Atya akarata ! [18]. Az ilyesfajta tanúságtevés alól János evangélista – a szeretett tanítvány – sincs felmentve... [19].

Itt és most !

Az Elsőszülött senkit se váltott meg, megmenteni is kizárólag szó szerinti követőit tudja. A Fiúi státusba való kerülés immanens lehetősége természetesen megszűnik a biológiai halállal [20]. Az üdvözülés nem más, mint a lélek kiemelkedése az emberi mivoltból [21]. Sajnos, ettől az esélytől nemcsak önhibánkból, de teljesen véletlenül is eleshetünk [22].

- [1] Mt 7,15 Látszólag tisztán, mint a ma született bárány.
- [2] Erkölcsei-etikai síkon közelednek.
- [3] Mt 24,5; Mk 13,6; Lk 21,8
- [4] Mt 10,16; Lk 10,3; Zsk 114.
- [5] Jn 10,1
- [6] Mt 23,15
- [7] Jn 10,11-6
- [8] Lásd *A hét főbűn*. In: *Szentlecke Pátról*, 64 – 65. old. (mek.oszk.hu/16500/16532)
- [9] *jaj nektek !* = semmi esélyetek a megmenekülésre
- [10] nem mentek be = mert nem akartok (úgy, ahogy lehetne !)
- [11] Mt 23,13; Lk 11,52 (Tm 38., 103., Lk 11,52; Isz 108/197)
- [12] Tm 38., Mt 10,16; Isz 80/50,1; 80/50,2; 108/197
- [13] Mt 13,16-7; 23,9 Aki hisz Jézusnak (Jn 6,29), az már „átment a halálból az életre” (Jn 5,24), tehát kedvezőbb pozícióban van (Jn 3,18; 11,25-6), mint a hivatásos bölcsek (Mt 11,25-30; Lk 10,21-4), akik más (világnézeti) felismerés helyett (Tm 10.) a geocentrikus és emberközpontú (Tm 85.) Törvényt korrigálják (Mt 5,17-20) sziszifuszi módon. Ennél sokkal könnyebb egy szemléletváltás ! (Lk 16,16-7).
- [14] A galambokra vonatkozó „egyszerű” jelző (Hubai Péter) helyetti „tisztá” (Csia Lajos), illetve „szelíd” (általános gyakorlat) rossz fordítás. A *tisztá* meghatározás csak az *egynemű, homogén, kifényesedett* viszonylatokban lenne jó, a *szelíd* azonban egyáltalán nem célszerű az adott szituációban (Mt 10,16-8; Lk 10,3). Ez még nyilvánvalóbb a Zsk 114. ige helyen (Pikó Gábor Mózes).
- [15] Tm 27., 109.
- [16] Tm 22., Lk 12,32
- [17] Tm 109., Mt 10,16-22; * 10,24-42; Lk 10,1-16; Jn 10,27; 12,26; 16,16; 17,20-1
* A 23. vers még a tanítványi próbaúthoz tartozik. Értelme: én a sarkatokban fogok járni. A 16. vers fölé fejezetcím kéne, mert attól kezdve már reménybeli nyilvános működésük instrukciói következnek.
- [18] Mt 5,16; 6,9; 7,21; Jn 6,38 „Még ha keblemen vagytok is – mint pl. János (Jn 13,23-5) –, ám az én Atyám akarata nem teljesítetek, elűzlek titeket az én keblemről.” (Héber evangéliuma, Zsk 68a)
- [19] Lásd *A gyalázat tetőfokán* c. könyvem „Apostoli teológia?” fejezetét.
- [20] Tm 57., 58., 59., Mt 25,1-13; Jn 8,31-6; 11,9-10; 11,25-6; 14,6; 21,18-9b; 21,22b
- [21] Tm 27., **28.**, 29., Zsk 38. (Fülöp-evang. 101.)
- [22] Lk 13,1-5 hasonlóképpen = értelmetlenül, üresen (vö. Tm 27.), Pneuma nélkül

A királlyá lenni [1] nem akaró szegények [2], vagyis a Pneumát nélkülöző személyek [3], a Sátán által létrehozott, kaotikusnak tűnő rendszer statisztái lesznek. Semmilyen szerepet nem játszanak, alig függ tőlük valami... Igazából nem vesznek részt a gonosz lelkek irányította [4] ördögi játékban sem.

Az ezrelékben kifejezhető [5] *keresőket* nem számítva, az állítólagos „homo sapiens” egyedeit három kategóriába lehet besorolni, a jézusi logion alapján [6]. A populáció fele emberszabású állat [7], ezekkel nincs mit kezdeni, ugyanis semmit se képesek felfogni. Gyakorlatilag gépként funkcionálnak, a beléjük plántált program szerint. Harminc százaléuk csak a száját jártató disznó és kutya [8], ezek a „szalonkeresztények” nem méltók az Emberfi titkaira [9]. A megmaradó 20% pedig érdemtelenül szerencsés, mert a Rendszer cseppet se ingyenes [10] szolgáltatásaként csaknem mindenhez hozzájut, amit evilág nyújthat [11]. Ezek nem is értik: mi a problémája másoknak, hiszen simán össze lehet egyeztetni Isten és a mammon szolgálatát... [12]. A gyászos tablót tovább árnyalja a sok vénlány, akik a férjhez menés reményében Mártaként serteptélnek, „megszégyenítve” a bennük lakozó Máriát [13].

Azt mondják: egy zuhanó utasszállító gépen nincsenek ateisták. A mai keresztények lelkülete pontosan ilyen, azzal a különbséggel, hogy számukra nem tudatos a zuhanás... Olyanok, mint a tizedik emeletről kieső ember, akinek a földszintig semmi baja sincsen. Jogosulatlan biztosítási tevékenységet folytató papjaik váltig állítják; az utolsó pillanatban is megtérhetnek [14]. Elég, ha kijelentik: Jézusom, neked volt igazad... Azt persze nem tudják, hogy miben, mikor és hol... *Akkor* ez már nem sokat számít, mert akár hívők, akár nem, a mentalitásuk megöli őket.

A Jn 8,31–47 „magyarra fordítva” így hangzik:

Amiben hisztek, az nem valóság! A valóságban pedig nem hisztek...

[1] Tm 1.

[2] Tm 2.

[3] Tm 27.

[4] Az aktuális társadalmi miliőt ők alakítják ki, kézi vezérlés útján (vö. Efézus 6,12)

[5] Tm 22.

[6] Tm 8., Mt 13,3–23; Mk 4,3–20; Lk 8,5–15

[7] Tm 6. A logion vége nem elírás, csak akkor lenne nyilvánvalóan az, ha valódi oroszlán szerepelne benne. Abban az esetben vagy az ember asszimilálja az állatot, vagy az állat az embert. Itt azonban egy „emberi állatról” van szó: első esetben az állatot pusztítja el magában, másodjára pedig az „állatság” hatalmasodik el rajta.

[8] Tm 94., Mt 7,6; Isz 72/3; 73/4

[9] Tm 62., Mt 7,21; 13,10–5; Mk 4,11–2; Lk 8,10

[10] Isz 32/124; 109/53,6–10a; 136/221; 137/38

[11] Tm 79., Mt 11,7–8; Lk 7,24–5; Isz 114/61

[12] Tm 46., Mt 6,24; Lk 16,13; Isz 134/35; 139/41; 142/193; 143/162

[13] A témát lásd *Pintér István: Mint a nap!* 20 – 21. old. (mek.oszk.hu/22000/22058)

[14] Az erkölcsi-etikai „megtérés” a más (világnézeti) felismerésre térés automatikus (vö. Jn 8,45–7; 1Ján 3,9) következménye (vö. Tm 90., Mt 23,25; Lk 11,39; Isz 80/50,2; 114/61). Ennek hiányában elmarad!

A rejtett szavak rétegei

Bevezető

Személyes horizont c. könyvemben említettem meg először [1] a jézusi szövegek „egyben látásának” szükségességét. A logionok beható ismerete [2] tudniillik egyszerűbbé teszi az egzegézist. Az írott evangéliumok az ún. ámen-igék segítségével hitelesítik egymást, mégpedig kölcsönösen. A helyes kommentár többnyire a párhuzamos Igék összevetésekor jön létre, ezért azokat jelzem is a fellapozandó lábjegyzetekben. Ezeket magától is megtalálja bárki, ha üres óráiban [3] regényszerűen olvassa az újszövetségi szentírást. A problémás részek megoldásához már segédeszköz is van [4]. A Szellemi Hagyaték [5] más téma, ott az előszóban foglaltak szerint kell eljárni. Azok az anyagok, amelyek nem tartalmaznak kinyilatkoztató mondásokat, alkalmatlanok a teológiai elemzésre. Ilyen az Ószövetség, az Apostolok cselekedetei és a Jelenések könyve. A katolikus levelekből ki vannak gyűjtve a valamilyen szempontból a Fiúra visszavezethető logionok [6]. Az iszlám hagyományban megőrzött Igék [7] ugyanilyen értékesek. Ezeknek a szövegeknek csak annyi közük van a muzulmán valláshoz, hogy azokon a területeken maradtak fenn, amelyeket később a mohamedánok kulturálisan bekebeleztek. Ha némelyik apostol eljutott volna a majdani Hungária területére, akkor az ott fellelt ámen-igék jelzése Hu lenne.

Régmúlt

Az első „egzegéták” [8] maguk a tanítványok lehettek volna, annál is inkább, mivel ők hagyományozták át a megmentő Igéket [9]. Sajnos, nem fáradoztak [10] az elhangzottak [11] és az események [12] értelmezésével, pedig erre kaptak parancsot [13]. A legkitűnőbb helyzetben Tamás volt, a Szellemi Hagyaték formába öntője, de a világ népeinek tanítvánná tevéséhez [14] mindenképpen írásba kellett foglalni a dolgokat. Ez alól kizárólag olyasvalaki kaphatott volna felmentést, aki – maga is mesterré válva – Jézus

[1] Az 55. oldal élén.

[2] Tm 80., Lk 11,27-8; Jn 8,31-2; 14,21; 14,26; 15,10; 16,12-5

[3] Tm 26., Mt 13,52; Jn 7,15; 5,39-40 Értsd: a közvetlen istenkapcsolat lehetőségéről (vö. Jn 10,31-9)

[4] *Pintér István: Ami szemet szúr* (mek.oszk.hu/22800/22805)

[5] *Hubai – Pintér: A Tamás-evangélium* (mek.oszk.hu/14600/14682)

[6] *Válogatott tanulmányok*, 128 – 135. old. (mek.oszk.hu/08000/08019)

[7] U. o. 116 – 127. old.

[8] Tm Prológus, Tm 12., 58., 75., 78., 109., Jn 7,37-8; 15,1-8; 16,12-5

[9] ApCsel 21,8 Fülöp a legjelentősebb „gnosztikus” evangéliumot jegyzi!

[10] Tm 57., 78., 91., 93., 95., 110., Isz 132/113

[11] Mk 4,13

[12] Mt 13,16-7

[13] Lk 24,49 A Szentlélek a teljes megvilágosodáskor (Mt 5,16; 6,22-3; 13,43) „szállja meg” az embert!

[14] Mt 28,19a; Mk 16,15

megüresedett helyére áll ! [1]. Ez a személy másodszülött Fiúként [2] hirdethette volna, hogy az *egyéni* vétkek megbocsátásához [3] *egyénileg* kell más (világnézeti) felismerésre térni [4]. Kollektív megmenekülés [5] nincs, az új szövetség ama kisdéd nyáj [6] tagjainak egymást követő színre lépésével valósul meg [7]. Az „igaz” Jakab és Pál megváltáselmélete meg nem értett Igék szüleménye, ahogy a küszöbön álló világvége is [8].

A jeruzsálemi gyülekezet püspöke [9] és a szórványban működő (kis) egyházakat összefogó „pápa” [10] teológiája az általuk soha meg nem tagadott júdaizmus üdvtörténeti kontinuitásán alapult [11]. Mindketten össze akarták hozni a Törvényt az Emberfi látszólagos [12] erkölcsi tanításával, mely valójában értelmi inspiráció [13]. A pálinizmus ráadásul eszement hiúsággal terhes [14], ami nem nagyon vette figyelembe a Nyilvános Működés során elhangzottakat [15]. Ez azért is sajnálatos, mert ő még abban a helyzetben volt, hogy „oknyomozó riporterként” mindennek utána járhatott volna.

A háromszáz évvel későbbi kanonizáció mondhatni karddal teologizált: az, hogy mi került be az újszövetségi anyagok közé, hatalmi harcok következménye [16]. Az egyházatyák egzegézise egészen a középkor végéig naiv és koncepciózus volt, a „szövegelemzés” csupán vallásfilozófiájuk igazolását szolgálta. A dogmatikára természetesen a valóságban nem létező üdvtörténeti kontinuitás is rányomta bélyegét.

Ettől a reformátorok se tudtak megszabadulni, mert az apostoli levelekben kifejtett pálinizmus az őszövetségre támaszkodott. E két „szentírás” miatt mindent és mindennek az ellenkezőjét is könnyen be lehet bizonyítani. Az Ördög, ha kell, a Bibliából is idéz... Eszünkbe kell vésni, hogy csak az evangéliumnak minősülő anyagok [17] tartalmazznak kinyilatkoztatott igazságokat. A mi „értelmező szótárunk” a Szellemi Hagyaték, hiszen azt Jézus éppen annak szánta !

- [1] Az igazi tanítvány olyan lesz, mint a mestere ! (vö. Tm 109., Mt 10,24–5; Jn 12,26; 13,16; 15,20)
- [2] Lk 24,47 nevében = státusában
- [3] Mt 9,1–8; 16,19; 26,28 sokakért = nem egy arctalan tömegért, hanem Fiú-aspiránsokért ! (Mt 22,14)
- [4] Mk 1,15
- [5] vö. Mt 11,12–3; Lk 13,23–4; 16,16 Csak a Törvény ígér össznépi üdvözülést !
- [6] Tm 3., 22., 48., 76., **Lk 12,32**; Jn 10,1–5; 10,14–6; 10,26–7
- [7] Mt 8,11; Lk 13,28–9; Jn 10,1–5; 17,1–26
- [8] 1Tessz 5,1–6 Ebben a tévhitben minden tanítvány osztozott.
- [9] Tm 11. Jézus előre tudta, hogy mi fog történni... (vö. Tm 17; Mt 20,17–9; 26,31–5)
- [10] Pál lényegében az Emberfi helyére lépett ! Lásd: *Szentlecke Pálról* (mek.oszk.hu/16500/16532)
- [11] Ilyen jellegű – evolúciószerű – folyamatosság nem létezik. Az ősatyák nem tudták, hogy ők három világ-vallás korifeusai lesznek. A mózesi eszmerendszert többen és utólag is korrigálták. Bemerítő János éppen arra hívta fel a figyelmet, hogy a teokratikus társadalom leszálló ágba került.
A témáról lásd *Tótfalusi István: Kalauz a Bibliához* (mek.oszk.hu/12600/12635)
- [12] Lásd: *Nem kell a hegyi beszéd* In: *Pintér István: Az Írás szerint* (mek.oszk.hu/25100/25116)
- [13] Tm 90., Mt 23,25; Lk 11,39; Isz 80/50,2; 109/53,3; 114/61
- [14] A Tizenkettőről így nyilatkozik: „Azok, akiket valami nagynak néznek, bármilyenek voltak is egykor, nekem semmit se jelentenek, mert ezek a tekintélyesek az előttem leleplezett örömmüzenethez semmivel hozzá nem járultak.” (Gal 2,6).
- [15] „Sok tévelyítő ment szét a világba, kik nem vallják a Krisztus Jézust, aki húsban jött el.* Ez a tévelyítő (nem más, mint Pál, aki egy) antikrisztus. Vigyázzatok magatokra, hogy el ne veszítsétek, amit mi munkáltunk, hanem teljes bért kapjatok. Senkinél sincs ott az Isten, aki tovább megy, és nem marad meg a Krisztus tudományában.** Annál, aki megmarad e tudományban, ott van az Atya is, a Fiú is. Ha valaki hozzátok megy, és nem viszi ezt a tudományt, ne fogadjátok azt házatokba, örömkivárással se köszöntsetek ! Mert ha valaki köszönti őt, közösséget vállal annak rossz tetteivel.” (2Ján 7–11; 1Ján 3,24)
- * „Így hát, mi mostantól kezdve senkit se ismerünk hús szerint. Ha a Krisztust ismertük is hús szerint, most már többé nem ismerjük.” (2Kor 5,16–7)
- ** Az ámen-igékbe rejtett (vö. Tm Prologus), több rétegű kinyilatkoztatásokról van szó !
- [16] Lüdemann
- [17] Tamás-, Máté-, Márk-, Lukács-, János-evangélium, Iszlám és Zsidókeresztény hagyomány és az Apostoli levelekből kigyújtott jézusi mondasok. In: *Válogatott tanulmányok*, 128 – 135. old.

Közel múlt

Az igazi egzegézis Ernest Renan munkásságával kezdődik, akit az első Jézus-kutatóként tisztelhetünk [1]. Műve sajnos tudomány és szépirodalom keveréke, egy ateista tollából. A magyar s szintén elfogulatlan Tótfalusi István mindkettőben felülmúlja őt [2]. Bulányi György teologizáló szövegelemzése meg akar maradni a hivatalos dogmatika keretei közt, még Jézust és Pált is szívesen összebékítene. Barcza Barna se kimondott egzegéta, ő a saját – egyébként jó irányba tendáló – vallásfilozófiáját látja bele az anyagba. Az inkább szerkesztő Pikó Gábor Mózes [3] nem is akar kommentálni, de mikor megteszi (előszavai-ban és lábjegyzeteiben), akkor mindig rosszul. A zseniális Csia Lajos viszont – a kifejezések szabatos fordításával – kivívja az anonim egzegéta státusát! [4]

Hubai Péter nem az értelmezést tűzte ki célul, hanem a tökéletes fordítást [5], ami sikerült is, mégpedig summa cum laude módon. A mérce ugyanis a szöveg megfajthatósága, így maga az eredmény dicséri a munkát.

Karl Herbst [6] ollóval végzi az elemzést, kedve szerint vagdosva össze a szövegeket. Intuitív teológiája megreked a „majdnem, de mégsem” szinten. Szimpátiánkat akkor veszti el, amikor észrevesszük, hogy megcsonkítja a Tamás-evangéliumot, amiben nem ismeri fel Jézus szellemi hagyatékát. Összességében nézve annyi kárt okoz, hogy szándékosan sem lehetne sokkal többet. Ebben Pálra hasonlít.

A „futottak még” kategóriába tartozók neveit felesleges felsorolni. Belőlük hiányzik a mustármag fejlődőképes hite [7], ami a gyarapodó tudás szimbóluma. Az ilyen jellegű ismeretszerzés az igazi mammonban való részesülés függvénye [8]. Szent szellemet kizárólag az kap, aki kér [9], a ténylegesen rászoruló [10] viszont nem győzi begyűjteni [11] azokat a mennyei kenyereket [12], melyek mindennapi táplálékául szolgálnak [13]. Ezek közvetlen istenkapcsolattal rendelkező órangyalai közvetítésével érkeznek [14].

A megvilágosodás egy olyan „üdv történeti” folyamat [15], amit az egyén életkörülményei szabnak személyre. A bejárando út hossza tehát az egyes ember felvevő képességétől függ, ami azt jelenti, hogy a királlyá válás [16] időpontja megjósolhatatlan [17], hiszen az szó szerint rajtunk fordul. Jézus a tulajdonképpeni örömhír [18] közzé tevésével barát és ellenség számára is felcsillantotta ezt a lehetőséget [19].

- [1] *Vie de Jesus*, Paris, 1863. Magyar nyelven: Jézus élete, Európa Kiadó, 1991. Réz Pál fordítása. Recenziója *A gyalázat tetőfokán* címmel olvasható (mek.oszk.hu/25500/25567)
- [2] A Könyvek könyve, Móra Kiadó, 1991–93. (Ő- és újszövetség) Digitalizált formában: *Kalauz a Bibliához* (mek.oszk.hu/12600/12635) Csak ószövetség!
- [3] *Minden Jézusról*. Paulus Hungarus / Kairosz Kiadó, Budapest, 2002.
- [4] *Az Új Testamentum* (mek.oszk.hu/08900/08907) Csak a négy kánoni evangélium van digitalizálva!
- [5] *A Tamás-evangélium*. In: Jézus rejtett szavai. Vízöntő Könyvek, 1990. (mek.oszk.hu/14600/14682)
- [6] *A valódi Jézus*. Kritikáját lásd *Új írások – régi témákban*, 42–50. old. (mek.oszk.hu/08700/08766)
- [7] Tm 19., Mk 4,30–2; Isz 74a/89; 156/110,3–4 A teljes megvilágosodás egy folyamat eredménye.
- [8] Tm 1., 40., 89., 93., 110., Mt 13,12; 25,29; Mk 4,24–5; Lk 6,38; 16,9–12; 19,26; Isz 110a/216,7
- [9] Tm 95., Mt 7,7–8; Lk 11,9–13; 18,1–8 Az istenismeretet szolgáltatásszerűen adják (18,7a; 18,8a), ha van miért (18,7b), s ha van hová (18,8) adni! A jó „föld” birtoklása (Tm 20.) tehát elengedhetetlen...
- [10] Tm 48., 53., 69., 70., 96., Mt 5,6; Lk 4,18–9; 6,21
- [11] Lk 6,38a
- [12] Jn 6,27–51
- [13] Mt 6,11
- [14] Tm 89., Mt 18,10b Ezek Isten első kézből való, vele azonos létmódban egzisztáló „fiai” (Mt 22,30b). Az egyes létmódokról lásd *Az Írás szerint* c. könyvem 24–28. oldalait. (mek.oszk.hu/25100/25116)
- [15] Tm Prológus, Tm 1., 4., 17., 19., 26., 41., 49., 56., 71., 84., 89., 93., 109.
- [16] Tm 1., Mt 19,28; Lk 22,29–30
- [17] Tm 109., Mt 24,36; Mk 13,32
- [18] Mk 1,15 Ha hajlandók vagytok gondolkodni (Tm 1.), akkor engem követve (Jn 14,6) közvetlen istenkapcsolatra (Mt 12,28) tehettek szert, mellőzve a formális tekintélyeket (Jn 12,19) és a vallási szervezeteket (Jn 11,45–8), amik e folyamat gátjai (Tm 38., 103., Mt 5,20; 10,16; 23,9; 23,13; Lk 11,52; Isz 80/5).
- [19] Mt 5,45 Az Atya Elsőként felhozott „napja” vagyis szeme fénye (Tm 84.) – Jézus. A második és *n*-edik Fiúnak is hozzá hasonló módon kell ragyognia (Mt 5,16), teljes megvilágosodása után (Mt 13,43).

A teljes megvilágosodás az *utolsó napon* [1] köszönt be, vagyis akkor, amikor már egyben látjuk a Dolgokat, összefüggéseikkel együtt. Ez a mindent átlátás [2] tisztít meg bennünket, mégpedig végleges hatállyal [3]. Isteni tudásunk ugyanis magától értetődően meggátol minket a vétkezésben [4]. Ez után már senki se bizonyíthat ránk vétket [5], verbálisat se [6], hisz ettől fogva az Atya fog belőlünk beszélni [7]. A királyságból valókat [8] az Ő Igéi tisztítják meg [9], ha demonstratív [10] azonosulnak velük [11].

Az Elsőszülött kizárólag [12] azt mondta és tette, amit az Atyánál látott és hallott [13], azaz biztosította számára a várva várt működési teret [14]. Akik előtte jöttek [15] – a prófétákat is beleértve ! [16] – nélkülözték azt a felhatalmazást, amivel Jézus rendelkezett.

Magyarán: pont a lényeg [17] hiányzott belőlük; a közvetlen istenkapcsolatot lehetővé tevő Pneuma [18]. Az Istentől jött Tanító [19] maga-választotta, és következetesen használt neve a státusát tükröző *Emberfi* volt. Renan szerint az Atya emberi fia ezt a meghatározást az „én” névmás helyett használta. Meg is számolta: 83-szor fordul elő az újszövetségben. Az átfedések miatt ez a szám kisebb, de így is elegendő Jézus státusának beazonosításához.

Jelen

Az emberi Fiúvá, illetve Leánnyá [20] fogadáshoz „eggyé kell tenni a kettőt” [21], azaz el kell érni az Atyával való lelkiülbéli azonosságot [22]. Ennek elengedhetetlen alkotóeleme a minket körül vevő világ gyűlölete [23]. A nyilvánvalóan jó szívek [24] hamar szembe kerülnek a környezetükkel [25], felfedezik az alig rejtett sátáni erővonalakat [26], s ezzel tetten érik a gonoszul teremő demiurgoszt [27].

- [1] Jn 5,21; 6,39–40; 6,44; 6,54 A rossz részt választó Márta (Lk 10,42) rosszul tudja... (Jn 11,24).
- [2] Tm 1.
- [3] Jn 8,31–2; 8,34–6; Isz 57/129
- [4] 1Ján 3,9; 1Ján 5,18
- [5] Jn 8,46a
- [6] Jn 8,46b
- [7] **Mt 10,19–20;** Jn 5,30; 5,36b; 7,16–8; 8,26–9; **12,48–50;** 14,10–1; 14,24b–25
A 25. vers értelme: „Kezdetől fogva ezt próbáltam megértetni veletek!” (Tehát nem kell új bekezdés.)
- [8] Tm 48., Jn 8,42; 8,47
- [9] Jn 13,10–1; 15,3–4
- [10] Tm 27a
- [11] Tm 80., Lk 11,27–8 megőrzik = azonosulnak az irgalom logikájával, saját meggyőződésükké válik
Jn 4,23–4 szellemben és igazságban = irgalmas logikával
Mt 6,33 Isten igazságossága = az irgalom logikája által kiváltott jó cselekedet, nemes tett, „csoda”
- [12] Jn 8,26
- [13] Jn 5,19–20; 7,16–8; 8,26–9; 8,38; 8,40a; 9,1–5; 10,37–8; 12,49–50; 14,10–1; 15,15d
- [14] „Fiam, minden prófétában rád vártam, hogy eljőj és megnyugodjam benned. Mert te vagy az én nyugalmam, te vagy az én elsőszülött fiam, aki mindörökké uralkodsz.” (Nazoreusok evangéliuma, Zsk 7a)
- [15] Jn 10,8 (Szövegösszefüggés: Jn 10,1–30)
- [16] Tm 51. holtak = Pneumát nélkülöző személyek
- [17] Tm 44., Mt 7,15–20; Lk 6,43–5; Isz 110a/216,6 Ez volt a gazdag ifjú hiányossága is! (Lk 18,22)
- [18] Ezt a gyümölcsöt kell megérlelni! (vö. Tm 20., Jn 15,1–8).
- [19] Jn 3,2 Nikodémus az Ő emberi „nagykövetének” címezi, ami tulajdonképpen igaz is!
- [20] Tm 115. Hét nőtanítványt név szerint is ismerünk...
- [21] Tm 107.
- [22] Jn 8,19; 14,7–11
- [23] 1Ján 2,15–6; Isz 29/90; 134/35; 139/41; 158/123 stb.
- [24] Isz 183/62 Ez zsigeri tulajdonságuk, ami spontán irgalomban mutatkozik meg (Tm 62., Lk 10,25–37).
- [25] Jn 7,7; 1Ján 3,8b
- [26] Tm 4., 55., 81., 1Ján 5,19
- [27] Lk 10,18 Jézus megvilágosodva (felismerésszerű tudással) jött rá a Tékozló fiú mivoltára.

Nyilvános működésük során tulajdonképpen övele állnak szemben [1]. „Ez a harc nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a Sötétség Birodalmának urai és a gonoszság lelkei ellen, akik mennyei magasságban* vannak” [2]. A tisztátalan szellemekkel manipuláló Sátánt a Fiak – az Elsőtől az *n*-edikig – Isten ujjával, azaz lelki ráhatással kényszerítik meghátrálásra [3]. Az antagonisztikusan különböző [4] mentalitások küzdelméből mindig az erősebb kerül ki győztesen [5], tehát az, aki rendelkezik az őnerőből [6] megszerzett ismeretek nyugalmaival [7].

Jézus békéje [8] a tudás hatalma, melyet reánk hagyott [9]. Örökségünkhöz akkor jutunk hozzá, ha rétegről rétegre kicsomagoljuk azokat az Igéket, amiket az Atya azért bízott rá, hogy elhintse őket [10]. Ezek a szimbolikus és képes beszédek nem betartandó erkölcsi parancsolatok [11], hanem mindennapi [12] mennyei kenyérmorzsák [13], amik asszimilálás után [14] maguktól szárba szökkennek [15].

A történelmi kereszténység a szeretet körül forog, de csak az minősül annak, amit az Emberfi annak mond. Hogy mire gondol, azt egyértelműen kifejti a Jn 14,15 és 15,17 között. Az szereti őt, aki azonosul az Atyától kapott megmentő Igékkel [16]. A hétköznapi ellenségszeretetet pedig az erőszakos halállal járó nyilvános működés elvállalásával koronázhatjuk meg [17]. A Magasságos ugyanis szeme fényeit [18] az ördögi Rendszer elé bocsátva [19] a rosszak és hamisak kemény földjét is megöntözi [20].

Nekik az a vétjük [21], hogy a sátáni program hatására [22] nem ismerik fel az Emberfi státusát. Ezek „ítélet alatt vannak”, mert engedve az ördögi inspirációknak [23], hitványságokat cselekedve [24] önként választják a külső sötétséget [25]. Amikor Jézus azt állítja, hogy valaki „nem megy be a királyságba”, akkor nem azzal fenyeget, hogy az

[1] Tm 72., 1Ján 3,8b; Isz 57/129

* Más dimenziókban. Lásd *Az Írás szerint* c. könyvem 24 – 28. oldalait. (mek.oszk.hu/25100/25116)

[2] Efézus 6,12 A téma bővebben *Pszichén innen, és túl...* 17 – 21. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)

[3] Mt 12,28 (Mt 8,29–34; Mk 5,1–20; Lk 8,26–39) **és:** Mt 17,14–21

hitetlen = bizonytalan Jézus státusában; imádság = istenkapcsolat; böjt = világtól való elfordulás

E három dolog összetartozik, mert a Fiú a közvetlen viszony élő példája volt (Jn 12,19), ami megköveteli ama 180 fokos fordulatot (Mt 18,3a), azaz a más (világnézeti) felismerésre térést.

[4] vö. Jn 8,43–7

Csia Lajos fordítása szerint „nem fér meg bennük” (8,37), ill. „nem képesek meghallgatni azt” (8,43).

[5] Tm 34., 99., Mt 9,32–4; 12,22–36; Mk 3,20–35; Lk 11,14–23

[6] Tm 49. mozgás és megnyugvás = magabiztos cselekvés (vö. Mt 7,28–9; Mk 1,22; Lk 4,32; Jn 6,45)

[7] Tm 1., 59., Mt 13,52 gazdaember = önmagára utalt, autodidakta filozófus (vö. Tm 12.)

[8] Jn 14,27

[9] Lk 22,29–30 Csia Lajos fordításában olyasmit testált ránk, amivel ténylegesen rendelkezett.

[10] Fülöp-evang. 115. (Zsk 46.)

[11] *Nem kell a hegyi beszéd.* In: *Pintér István: Az Írás szerint* (mek.oszk.hu/25100/25116)

[12] Mt 6,11 A Fiú-aspiránsoknak szüntelenül (Lk 18,7–8) foglalkozniuk kell a Dolgokkal!

[13] Mt 6,26; Isz 62/145 Az „égi madarak” (a Fiú-aspiránsok) Pneuma-magokat szedegetnek fel!

[14] Jn 6,27–58 Ez a „vérré válás” hozza létre az új szövetséget. Az utolsó vacsorán Jézus tkp. azt mondja: „Legyetek olyanok, mint én!” Bővebben *Merre menjünk?* 17 – 19. old. (mek.oszk.hu/16100/16137)

[15] Mk 4,26–9 (Tm 8., 19., 97., 98.)

[16] Jn 14,23–5 Kezdetől fogva erről beszélt, mert ez a lényeg! (25. vers).

[17] Mt 16,24; Mk 8,34; Lk 9,23; Jn 3,14–21; 10,1–30

[18] Jn 1,4–5; Tm 23., 49., 84. Az Atya fénye = Jézus, aki világosságba borítja a világot.

[19] Jn 3,16–7; 17,17–9 Jézus nyomán (Mk 16,15) Pál is az egész Kozmoszról beszél (Róm 8,19–22).

[20] Mt 5,45; Lk 6,35–6; Isz 74a/89 – 74b/59

[21] „a” vétek = Jézus státusának érdektelenségéből fakadó (Lk 16,26) fel nem ismerése (Tm 92., Mt 16,1–3; Lk 12,54), ami a feltétlen és megmentő hit alapja (Jn 3,18; 6,29; 6,40; 8,24–5)

[22] Jn 2,24–5; 8,34; 8,38; 8,41a; 8,44a–b

[23] Bűnre csábító dolgokról, azaz a Gonosz „fiairól” (vö. Mt 13,37; 41a) van szó, ahogy a nagy szelektálások alkalmával is (Tm 7., 56., Mt 13,37–43; 13,47–50). Tehát nem embereket vetnek a tüzes kemencébe!

[24] Jn 3,19–21; 8,34

[25] Mt 8,12; Lk 13,28; Jn 3,19–21

Atya nem engedi be őt oda. Ilyenkor a delikvens érdektelenségére [1] mutat rá, vagyis az illető affinitás hiányában, országbeli igénytelenségből [2], evilág értékeivel megelégedve marad kívül [3].

Ehhez a mentalitáshoz nagyon közel áll a „hivatásos hívek” Miatyánk-értelmezése. A mennyekben (tehát biztonságos távolban) lévő Magasságos nevét semmiből se áll megszentelni [4], a kívülről-felülről jövő isteni országot mindenki szívesen fogadná, de addig is szükség van a mindennapi betevőre [5], és ha (odafent) bűnbocsánatban részesülnek, ők is hajlandók lesznek (majd) másoknak megbocsátani (akkor már semmi sem számít), s ha csak (szexuális) kísértések árán szabadulhatnak meg a gonosztól – ám legyen.

Ezzel szemben:

- az Atya olyan közel van hozzánk, mint testünk ruhája (Zsk 20),
- kizárólag Fiaiban dicsőülhet meg (Jn 12,23-8; 17,1-26; Zsk 7a),
- királyi uralkodása az ő áldozatuk árán realizálódhat (Jn 10,11-8),
- ehhez mindennap megadja nekik mennyei táplálékukat (Jn 4,31-4; 6,27-59),
- ez az asszimilált (Tm 80.) igazi mammon tartja távol tőlük a kísértéseket.

Köztudott, hogy a történelmi kereszténység nem jézusi. Enyhén szólva... Valójában a Krisztust követés és a pálinizmus között nincsenek illeszkedési pontok. Szinte mindenhol hiányzik a közös nevező... A zsidók kollektív kiválasztottságán alapuló egyházi megváltáselmélet olyan híveket toborzott, akik jogosan érzik úgy, hogy hovatartozásuk miatt nekik nincsen félnivalójuk. Az Emberfi szánakozva állapítja meg, hogy az ilyen lelkületű emberekkel nem boldogul [6]. Ő azokat a csöppet sem elveszett juhokat keresi [7], akik saját elhatározásukból hagyták ott a csordát [8]. Ráadásul nem is holmi erkölcsi megterésről van szó, hanem egy új világnézet elsajátításáról! [9].

Az ítélet alatt álló egyének [10] számára ez zsigeri képtelenség [11]. Ez a közvetlen istenkapcsolatot nélkülöző, s ezért a Valósággal összehasonlíthatatlan élettér ugyanis a vádlónak és kollaboránsainak készült, azaz saját maguknak csinálták! [12]. Az ebben uralkodó – éppen aktuális – „pokoli” rendszert a gonosz lelkek hozzák létre, úgy, hogy manipulálják a beléjük plántált program miatt eleve rosszra hajló embereket [13], akik a Másoló szántóvetőivé lesznek [14], fenntartva azt a világot, ami „az ördögök lakhelye,

[1] Lk 16,19-31 E mindent meggátló érdektelenség (Lk 16,26) miatt igazságos Jézus döntése (Jn 14,15-21), ezért nem a világért könyörög (Jn 17,9), ezért értelmetlen személyesen visszajönnie (Jn 14,22), s ezért nem találkozhatott vele Pál... A Fiú nem a világ számára támadt fel! (Lk 16,31).

(Szövegösszefüggés: Jn 13,33 – 14,28)

[2] Tm 64., Lk 12,16-21; Isz 155/50

[3] Tm 63., Mt 22,1-14; Lk 14,15-24; Isz 136/221

[4] Az egyetlen megszentelési lehetőség a nyilvános működés elvállalása, ugyanis ekkor tehetünk tanúságot léte és lelkülete mellett (Jn 3,32-5). pecsétet tesz rá = hitelesíti; igaz = az Irgalmas létezik
Az Atya *minden* (olyan) *tudást* biztosít, ami ezek demonstrálásához szükséges (Mt 11,27a; Lk 10,22a).

[5] vö. Jn 6,26-7

[6] Mt 9,9-13; Mk 2,13-7; Lk 5,27-32

[7] A juhok példabeszédekről lásd *Bulányi, a tisztelendő*, 17 – 19. old. (mek.oszk.hu/10200/10251)

[8] Tm 108., Mt 18,11-4; Lk 15,1-7

[9] Tm 10., 112., Mt 5,17-20; 18,3; Mk 1,15; Lk 16,17

[10] „ítélet alatt van” = tudatlanságban és hazugságban él, igazodva a sátáni erővonalakhoz, az ördögi logika szerint működő Gépezet – megtévesztett (Jn 8,32; 8,38; 8,44d) s halálra ítélt (Jn 8,34-5; 8,44c; 8,51) – névtelen, semmit sem birtokló (Tm 2., 67., Mt 16,26) és bármikor lecserélhető fogaskerekeként

[11] Jn 8,43-7

[12] Mt 25,41 Az Atyára utaló *készítettett* kifejezés értelmező jellegű, rossz fordítás, amit a világ Isten általi teremtettségének „magától értetődő” volta tett evidenssé...

[13] Jn 8,31-47; 1Móz 5,5-6; 6,3a

[14] Isz 157/117

a Sátán vezérlete alatt” [1]. Ez egy társadalmi berendezkedéstől független világcsászárság, mely összefonódik az alvilággal, az éjszakai élettel, a fekete gazdasággal, a félretájékoztató hírközléssel, a tendenciózus oktatással [2] és a részrehajló igazságszolgáltatással.

A világ fiai – felekezeti hovatartozásuktól avagy hitetlen mivoltuktól függetlenül – igazából az angyali létmódban egzisztáló Sátán [3] emberi életet élő, hústesttel vegyített [4] csápjai. Ahogy a Magasságos sem választható el vele egylényegű „fiaitól” [5], úgy itt sem a test, hanem a lelkületbéli azonosság számít! [6]. A Tékozló fiú maga köré görbített fals világa saját szellemiségéből épült [7], gonosz lelkülete aromaszerűen [8] hat át benne mindent.

Alattvalói több szinten integrálódnak beléje, az öntudatlanul az ő érdekeit szolgáló Saulustól [9] kezdve egészen a feneketlen mélységig [10], ami már „víztelen” [11] szféra. Közbülső fokozat sok van: a Fiúságot szándékosan kisarkító Kaifás [12]; a kézi vezérléssel befolyásolt Pilátus [13]; a Nagy Konstantin előtt álló, világi hatalomtól megrészegült egyházi vezetők [14]; a szélhámos, vagy hiúságuk miatt tudatlan és fanatikus alsó pap-ság; a sokat emlegetett jó akaratú (valójában jámbor ostobasággal mókuskereket hajtó) emberek; a szalonkereszténységet tudatosan felvállaló langyos [15] személyek; végül, de egyáltalán nem utolsósorban, a disznóknak és kutya-knak minősülő egyének [16], akik csak a szájukat tépik.

Akik éles szemmel nézik a szentírást, azok észreveszik, hogy az Emberfi a hegyi beszédben a körötte ülő Tizenkettőt [17] figyelmezteti a lehetséges – s be is következő – végre [18]. János kedvenc tanítvány volta csak illúzió [19], neki is ugyanazt kell tennie, mint a többieknek [20]. A magdalai Mária szerint a reménybeli Fiú-aspiránsok távolról sem hasonlítottak Mesterükre [21], Jézus ki is jelenti: akik velem vannak, nem értettek meg engem [22].

[1] Isz 57/129

[2] „Az ember tudatlannak születik, nem hülyének. Hülyévé az oktatás teszi.” (Russel)

[3] Bővebben *Pintér István: Pszichén innen, és túl...* 17–21. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)

[4] Tm 28., 55., 88., 113., Jn 6,63; 1Kor 15,50; Gal 6,8

[5] Isten, maga a teremtetési Folyamat, az így létrejövő Világ, és az azt benépesítő Teremtmények is egyetlen, térerőszerű homogén szellemiséget képeznek.

[6] Tm 107., Jn 8,15 Ezért nem tudják a farizeusok, hogy „honnan” jött s „hová” megy Jézus! Szövegösszefüggés: Jn 15,12–30

[7] Jn 8,44e

[8] *József Attila: A világ megokolt utálata* In: *Az elvetett kő*, 78. old. (mek.oszk.hu/15000/15052)

[9] Ő nem volt a Sátán alattvalója, csak alkalmas eszköze. *Szentlecke Pálról* (mek.oszk.hu/16500/16532)

[10] Lk 8,31 Egyes fordítások szerint az „alvilágba” nem akartak menni. Ez azonban nem külön hely, hanem a szellem perturbációja, az anyag „üres” belseje. Lásd *A fizika költészete* (mek.oszk.hu/18800/18894)

[11] Mt 12,43 Értsd: élettelen, azaz nem olyan gonosz lelkeknek valók, akik egykor emberek voltak

[12] Mt 26,63 Ott és akkor (elvont módon gondolkodni képtelen zsidók előtt) lehetetlen volt disztingválni.

[13] Jn 19,10–1

[14] Bulányi György szerint azt kellett volna mondaniuk a császárnak: „Jó, ha keresztény akarsz lenni, gyere velünk az arénába, az oroszlánok elé.”

[15] Jel 3,15–6

[16] Tm 94., Mt 7,6; Isz 72/3; 73/4

[17] Mt 5,1

[18] Mt 7,21–3; 7,11a

[19] „Még ha keblemen vagytok is, ám az én Atyám akaratát nem teljesítitek, elűzlek titeket az én keblemről.” (Zsk 68a)

[20] Péter kérdése (Jn 21,20–1) az összes tanítvány várakozását tükrözi (vö. ApCsel 1,6). A kinevezett pásztor tulajdonképpen arra vár választ, hogy a Mester még János – természetes – halála előtt vissza fog-e térni. Magyarán: mikor jön el Isten országa? Az (állítólag) Jézus által különösképpen kedvelt apostol* a válasz szerint akkor nem fog meghalni, ha ama „második eljövetele” benne és általa fog végbe menni.

* Ez a cím az ő esetében is degradáció!

[21] Tm 20., Zk 66.

[22] Zsk 65. (Péter cselekedetei)

El kell döntenünk, hogy a fenti konklúzió *ítélet, botrány* vagy *kárhozzátétel*... Ehhez először is megnézzük; miről van szó a Máté-evangélium 18. fejezetében, mely valójában a 17,22-vel kezdődik [1]. A logionok egymásból következnek [2], s ez arra utal [3], hogy Jézus *egy* témát világít meg több oldalról, nevezetesen azt a gyermeki mentalitást, ami az újjászületés [4] kritériuma. A „kised”, illetve a „kicsi” (az emberpalánta értelmében) ugyanis arról híres, hogy folyton kérdez, megalázva magát, vagyis nem szégyelve tudatlanságát. Eme Célra vezető [5] hozzáállást ajánlja a Mester, aki szintén ezt az állhatatosságot kívánó [6] utat járta be [7].

A botránkoztatás vagy törbe ejtés (kelepce) azt jelenti, hogy valaki/valami [8] megátol bennünket „a Dolgok” felfogásában. A Jézus által elindított [9] egyéni és személyre szabott megvilágosodási folyamat [10] állomásait maga az Atya kíséri figyelemmel [11], aki a *keresők* órangyalainak közvetítésével [12] bőségesen ontja ránk az igazi mammont [13], ha érdemesnek bizonyulunk erre [14]. Amelyik tanítvány ilyen pozitív mentalitást tanúsít, az előbb-utóbb olyan lesz, mint az Emberfi [15], második vagy *n*-edik Fiúként lépve a világ elé [16].

Ez a közvetlen istenkapcsolatot nélkülöző élettér – természetéből kifolyólag – tele van kelepccékkel, ezért elkerülhetetlenek a botrányok. Ezek okozói közül azok vannak a legrosszabb helyzetben, akik a Jézusban hívő *keresőknek* „tartanak be”. Ők ugyanis – minden bizonnyal – *már* országbeli halált haltak [17]. Akinek csak végtagjaitól kell megválni, az *még* nem jutott ilyen sorsra, de közel áll hozzá! [18].

Az Atya ítélezésre is felhatalmazta a Fiút [19], ám ő nem élt a státus biztosította jogával [20]. Tudniillik meg akarta menteni a világot [21], amit a szavainak való feltétlen hitelt adás tesz lehetővé [22]. Ítélet alatt azok vannak, akik nem hisznek neki, mert a beljük programozott sátáni mentalitás [23] meggátolja az Igazság befogadását [24]. Ezek az utolsó napon fognak szembesülni a kérlelhetetlen Valósággal [25].

- [1] Kapernaum tudniillik Galileában van, Jézusnak ebben a városkában volt saját háza (vö. Mt 9,1; 13,1; 13,36; Mk 2,1-4; 7,1a). A fővárosból lejött farizeusok és írástudók is otthon keresték fel őt (Mk 7,1b). Egy 46-47 évesnek saccolt (vö. Jn 8,57) építőmestertől (Csia Lajos ford.) ennyi elvárható... A templomadót csak ingatlannal rendelkezőknek kellett fizetni! (Mt 17,24).
- [2] „Abban az órában odamentek hozzá a tanítványok...” (Mt 18,1a).
- [3] Erről különösen a János-evangélium híres!
- [4] Tm 3., Mt 11,25-6; Mk 10,13-6; Lk 9,46-8; 10,21; 18,15-6; Zsk 47a; 47b
- [5] Mt 19,21 „Akarod a végső célt elérni?” (Csia Lajos fordítása)
- [6] Tm 93., Isz 40/56; 110a/216,7
- [7] Tm 1., 26., 95., Mk 1,13; Lk 11,9-13 Az Atya szolgáltatni fogja az isteni ismereteket! (Lk 18,1-8).
- [8] Mt 13,41 Mindazt, ami megbotránkoztató, azokkal együtt, akik...
- [9] Tm 9., 15., 83., 109., Lk 12,49; Jn 16,12-5
- [10] Tm 26., 32., 40., 83., 84., 85., 89.
- [11] Mt 24,36; Mk 13,32
- [12] Mt 18,10
- [13] Lk 6,38
- [14] Lk 16,12 (Tm 26., 40., 89.)
- [15] Tm 109., Jn 14,21
- [16] Mt 10,16-33 A 23. vers a tanítványi próbaút lezárása. A 16. vers fölé fejezetcím kéne, mert attól kezdve már a nyilvános működés instrukciói sorjáznak. Lukácsnál keveredés van: a 10,1-2 még a 9,1-6 tartozéka, a reménybeli Fiúkhöz a 10,4-12 szól.
- A Mt 10,23 értelme: előfutárim lesztek, én pedig a sarkatokban fogok járni.
- [17] Mt 18,6; Mk 9,42; Lk 17,1-2 Aki egy malomkövel süllyed a tengerbe, az csak biológiai hullá lesz...
- [18] Ez a Mt 5,29-30, a Mt 18,8-9 és a Mk 9,43-8 mondanivalója! (vö. Tm 59., Mt 10,28; Lk 12,4-5)
- [19] Jn 5,22-3; 5,27 Azáltal, hogy rendelkezésére bocsátotta az Igazságot tartalmazó Szavakat.
- [20] Jn 5,27; 8,15b; 8,26; 12,47 A jog maga a lehetőség, ami a legmesszebb menőig rendelkezésére állt. (vö. Tm 107., Mt 17,20; 18,19; Mk 11,23; Isz 123/204)
- [21] Jn 3,17; 12,47c Tehát nem kívülről-felülről „megváltani”!
- [22] Tm 101., Jn 3,15; 3,18; 5,24; 6,29; 6,47; 11,25-6; 12,44-50; 14,12-4
- [23] Jn 2,24-5; 8,38; 8,41; 8,42-5; 16,9
- [24] Jn 3,18; 7,5; 8,24
- [25] Jn 12,48

Az (erkölcsi) ítélet, mint minősítés [1], és a (büntetőjogi) kárhoztatás, mint isteni igazságszolgáltatás, két különböző dolog: „És ne ítéljetek, akkor nem ítélnék meg titeket se. Ne kárhoztassatok, akkor nem érhet titeket se kárhoztatás” [2]. Ezt szinte illusztrálja a házasságtörő asszony esete [3], ha *Csia Lajos* zseniális fordításában olvassuk. A megrendezett szituáció célja az volt, hogy Jézust büntetőjogilag fogják fülön. A mózesi törvény ugyan megkövezést rendel el, de a rómaiak tiltották a vallási jellegű kivégzéseket. Ha tehát az asszony tettét helyesen [4] minősíti, akkor egyúttal az igazságszolgáltatás módját is meghatározza. Ez pedig (a megszállók szempontjából) lincselésre való felbujtás, ami köztörvényes bűncselekmény. Ő azonban csak négy szemközt [5] volt hajlandó megfeddni a bűnöst [6], s ezzel mindketten elkerülték a „kárhoztatást”, azaz a felelősségre vonást.

Közeljövő

A Mester világossá tette a Tizenkettő számára, hogy – hűstesti mivoltában – nem marad velük örökre [7], s ezzel tisztában is voltak [8]. Az abszolút érvényű kijelentés [9] miatt a címzetes apostol se találkozhatott vele, aki fel se ismerte volna, hiszen sose látta [10]. Későbbi, állítólagos megjelenései is az azonosíthatatlanság miatt hiteltelenek. A kereszthalált követő feltámadás a tanítványoknak szólt [11], szavainak igazságát bizonyítandó. Ha egy mai ember elé állva azt mondaná: én vagyok a Krisztus, akkor azt a választ is kaphatná, hogy: *Igen? Én meg Napóleon.*

Az Atyát se látta még senki [12], létét az Elsőszülött tette nyilvánvalóvá, irgalmas lelkületét is demonstrálva [13]. Az új szövetség tagjai [14] ezt a munkásságot folytatják majd [15], közvetlen istenkapcsolatuk birtokában [16]. Második (és *n*-edik) eljövételéhez tehát nem kell újra emberi alakot öltenie, mert őt asszimilált [17] követői visszamenőleg is megerősítik mindazt, ami már elhangzott! [18]. Ezek a több rétegű beszédek képezik a júdaizmusból azóta is hiányzó [19], és a kereszténységben mindmáig meg nem értett kinyilatkoztatást. Jézusnak igen sok mondanivalója lett volna még [20], de a Tizenkettő – értő érzékszerv [21] hiányában – alkalmatlan volt azok befogadására.

[1] Jn 8,26 Jézus nevükön nevezhette volna a botrányos dolgokat, s azok okozóit is! (Mt 13,41).

Aki vallásfilozófiai értelemben alkot ítéletet, az helyes következtetéseket von le.

(vö. Tm 4., **42 – 43 – 44.**, 92., Mt 16,1–3; **23,23**; Lk 12,54)

[2] Lk 6,37

[3] Jn 8,1–11

[4] A Törvény betűjének megfelelően (vö. Mk 12,32).

[5] Mt 18,15 A Mt 18,19–20 egész más téma! (vö. Tm 47.)

[6] „Eredj innen, de többé ne vétkezz!” (Jn 8,11)

[7] Tm 37., Jn 7,33–4; 13,33; 16,28

[8] Tm 11.

[9] Jn 16,10

[10] Bővebben *Pintér István: Szentlecke Pálról* (mek.oszk.hu/16500/16532)

[11] Jn 10,11–30 A 10,16 a modern kori követőkre utal (vö. Jn 17,20–1).

[12] Jn 5,37b; 6,46 Ennek a lehetősége azonban fennáll! (vö. Tm 14., Mt 5,8)

[13] Tm 27., Jn 3,33–5; 5,19; 8,19; 12,44–50; 14,7–11

[14] Tm 22., Lk 12,32; Jn 10,16

[15] Tm 74., Mt 9,37; Lk 10,2; Jn 4,34–8

[16] Tm 107., Jn 12,26; 14,12–21; 16,23–7; 17,20–6

[17] Tm 109., Jn 15,1–8; 16,12–5 (Mt 26,26–9; Mk 14,22–5; Lk 22,19–20; Jn 6,53–7)

[18] Jn 14,12–4; 17,7–10; 17,20–3

[19] Mt 23,37–9; Lk 13,34–5

[20] Jn 16,12

[21] Tm 71. A lehetőség halmazállapotú (Tm 28.), életre nemzhető Pneumáról van szó.

A taníthatatlan tanítványokat [1] nem az utolsó vacsorán „kérte ki” a Sátán, jóval előbb megrostálta őket [2], ezt az állandó rangviták is tanúsítják. Az apostolok azt várták, hogy Isten (földi) királysága [3] egyik percről a másikra, fizikailag jön majd el [4]. Esetükben a jézusi logionok értő elemzéséről [5] nem beszélhetünk [6]. Szükségessé vált tehát egy olyan etalon elkészítése, amely a későbbi Fiú-aspiránsok zsinórmértéke lehet. A Tamás-evangélium nem más, mint az Emberfi szellemi hagyatéka! [7].

Isteni szerkesztése is vitán felül áll, hiszen ember nem képes egy ilyen művet úgy összeállítani, hogy a logionok mondanivalóit a későbbi korok *keresői* is maradéktalanul felfogják. Az egyes mondások sorrendje egyszerre szolgálja a megértést, és az ismeretek fokozatos bővülését. Helyes számozásom nem egyezik a régészeti lajstromozással, melyet Hubai, Pikó és Vanyó szolgálai módon átvett. A regiszter ugyanis csak a logionok megjelentése után áll össze.

Azt a laikus is észreveszi, hogy két vagy három mondás [8] nem véletlenül követi egymást... Akad azonban négyszeres [9], sőt nyolcszoros [10] összefüggés is! A bizonyos fokú egybetartozás felfedezését a párhuzamos kánoni s azon kívüli logionok [11] ismerete messzemenően elősegíti. Az eredményes egzegézis kritériuma tudniillik a szent szövegek „egyben látása”, ami nem nehéz, hisz a különböző anyagokban ugyanazt a hagyományt jegyezték le.

Így van ez a János-evangélium és a Zsidókhöz írt levél élén álló, első pillanatban konfúznak tűnő versekkel is, amit Pál tovább bonyolít. Lássuk hát a szövegeket!

„Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt és Isten volt az Ige. Ő kezdetben az Istennél volt. Minden rajta keresztül támadt s egyetlen létező sem lett nélküle. Benne élet volt, és (ez) az élet volt az emberek világossága (is). A világosság fénylik a sötétségben, és a sötétség azt fel nem tartóztatta.”
(Jn 1,1–5)

„Isten a mostani napok utólján hozzánk is szólt Fiában, akinek a mindenséget örökrészeül rendelte, akin át az örök korokat is elkészítette. A Fiú a dicsőség kisugárzása, az Istenben az ő lényének kimetszett képe. Hatalmas szavával (Isten) hordozza a mindenséget, (Fia segítségével) ő szerezte meg a vétkek bocsánatát, aki eztán leült a magasságban az isteni Fenség jobbja felől, miután annyival hatalmasabb lett az angyaloknál, amennyivel azokénál különb névnek lett örökrészesévé.”
(Zsid 1,1–4)

„Mert Isten volt az, aki azt mondta, hogy a sötétségből fény ragyogjon elő, aki szívünkben is világosságot gyűjtött annak a dicsóséges felismerésnek sugároztatására, amely Istennek a Krisztus orcáján megjelenő fénye.”
(2Kor 4,6)

[1] Mt 17,17; Mk 9,19; Lk 9,41

[2] Lk 22,31

[3] Mk 10,35–7

[4] Lk 19,11

[5] Jn 14,23–5 A 25. vers értelme: „Kezdetből fogva erről beszéltem!” (A 26. vers nyit új bekezdést.)

[6] Bulányi György írta le először, hogy „a tanítványok nem értették meg a Mestert”.

[7] mek.oszk.hu/14600/14682

[8] Tm 42 – 43 – 44

[9] Tm 68 – 69 – 70 – 71

[10] Tm 57 – 58 – 59 – 60 – 61 – 62 – 63 – 64

[11] Isz, ApLév In: *Válogatott tanulmányok* (mek.oszk.hu/08000/08019), és Zsk In: *Ami szemet szúr* (mek.oszk.hu/22800/22805)

„Jézus mondta: Ha azt mondják nektek: „Honnan lettetek?” – mondjátok azt nekik: „A fényből jöttünk, onnan, ahol a fény keletkezett, egyedül, önmaga által. Ez a fény rejtett, és kijelentette magát képünkben”. Ha azt mondják nektek: „Ti vagytok azok?” – ezt mondjátok: „Mi az ő fiai vagyunk, és az élő Atyának vagyunk a választottai”. Ha megkérdezik titeket: „Mi a jele Atyátoknak, mely bennetek van?”, ezt mondjátok: „Mozgás és megnyugvás.”

(Tm 49.)

„Jézus mondta: Én vagyok a fény, mely mindannyiuk fölött van. Én vagyok a mindenség; a mindenség belőlem jött ki, és a mindenség visszatér hozzám. Hasíts el egy fát ! Én ott vagyok. Emeld föl a követ ! És meg fogtok találni engem ott.”

(Tm 78.)

„Jézus mondta: A képek kijelentetnek az embernek, és a fény, amely bennük van, rejtett. Az Atya, fényének képében, ki fogja jelteni magát, és az ő képe rejtett az ő fénye által.”

(Tm 84.)

A Szellemi Hagyaték logionjai eloszlatják azt a homályt, amit két tévedés okoz, s a háttérben megbúvó rossz (világnézeti) szemlélet. Az Igén, mint olyanon, nem Jézust kell érteni ! [1]. A másik fordítási hiba, amit Csia Lajos nem követ el, a Zsidóknak írt levél esetében sem. Mások szövegei azt sugallják, hogy Isten a Fiú közreműködésével teremtette életterünket, holott a *mindenség* ennél tágabb Valóságot jelent !

Csia szerint a Fiú örökkésként jut hozzá az Isten által teremtet mindenséghez, az Elsőszülött csupán az eljövendő korok készítésében vesz majd részt, státusa okán. Ama abszolút (szellemi) mindenség [2] „hordozója” (fenntartója) maga Isten ! [3]. A Jézushoz hasonló Fiak [4] azért ülhetnek a jobbára [5], mert *önerőből* [6] kerültek királyi pozícióba [7], s ezzel a vétkek bocsánatát is megszerezték a maguk számára [8].

Ehhez persze más (világnézeti) felismerésre kell térni [9]. A hivatásos mértékadók nem tudják, hogy ez az „esemény” [10] a gondolkodó ember agyában megy végbe, ezért hiszik azt, hogy a Fiú fellépése a *végso idők* jele. A Csia által fordított „mostani napok utóljá” egyszerűen a közelmúltig tartó időszakra utal, aminek jellemzője a sötétség volt, amit a plagizáló Pál is megemlít.

A konfúznak tűnő versek lényege [11] tehát a következő:

A Magasságos szellem, aki isteni szóban ölt testet; ő maga ez az isteni Szó. A mindenséget ez az örökké élő Szellem hatja át, nélküle nincs élet, az emberek számára se.

[1] Az Ige a Logosz, vagyis (az isteni) Szó. Madách Imre tudta ezt:

„Dicsőség a magasban Istenünknek, / Dicsérje őt a föld és a nagy ég, / Ki egy szavával hívta létre mindent / S pillantásától függ ismét a vég.”

[2] vö. Tm 1.

[3] A Jn 1,3 szintén ezt mondja !

[4] Tm 109., Jn 12,26; 14,12-4; 15,18-20; 16,23-7 akkor, azon a napon = Fiúvá válva

[5] Az új szövetséget képező kisdéd nyáj (Tm 22., Lk 12,32) minden tagja (Jn 10,1-30) Isten jobbára fog ülni. Az angyali létmód azonban nem jelent egzisztenciális többletet (vö. Mk 12,25).

[6] Tm 1., 49., Mt 11,12; 13,52; Lk 13,24; 16,16; Jn 3,19-21

[7] Tm 1., 27., Mt 19,28; Lk 22,29-30; Jn 4,23-4

[8] Tehát nem a világ kívülről-felülről való megváltásáról van szó !

Bővebben *Pintér István: Merre menjünk ?* 17 – 19. old. (mek.oszk.hu/16100/16137)

[9] Mt 18,3 ha meg nem fordultok = 180 fokos szemléletváltásra van szükség

[10] Tm 112., Mt 5,17,20; 24,35; Lk 16,17

[11] Jn 1,1-5; Zsid 1,1-4 Nem teljes tartalma, csak esszenciája.

Vallásos geopolitika

Bevezetés

A téma fontosságára már korábban is rámutattam [1], a közel-keleti helyzet [2] aktuális – és folyamatos – kiéleződése miatt azonban ismét nagytólencse alá veszem. Az időnként háborúba torkolló konfliktus *hetvenöt* éve húzódik, ám évezredekkel korábban kezdődött. Hozzáértők szerint az arab-izraeli ellentét feloldhatatlan, az még egy mindenre kiterjedő nemzetközi rendezés esetén is megmarad. Valahol azt olvastam, hogy bolygónk kozmikus katasztrófa miatti megsemmisülésének utolsó óráiban a Föld népei mindennel felhagytak, a zsidók és a palesztinok viszont ölték egymást. Ilyen jellegű végre nem kell számítani [3], planétánk még jó ideig egyben marad, legfeljebb a jelenlegi, almahéjszerű bioszféra tűnik el, valami egész másnak adva át a helyét. Jőmagam kultúrkörünk vallásai szempontjából vizsgálom meg a kérdést, pontosabban: arról fogok értekezni, hogy az ilyen hitbéli megfontolásoknak van-e létjogosultsága. Néhány kötelező olvasmányt is ajánlok. Hans Habe: *Mint egykor Dávid*, Frank Schätzing: *Breaking news*, Joseph Heller: *Isten tudja*, Stefan Heym: *Dávid király krónikája*, Geraldine Brooks: *A vágy kilenc része*, Tótfalusi István: *Kalauz a Bibliához* (mek.oszk.hu/12600/12635)

A világ csendőre

A geopolitika a gazdasági csomópontok diplomáciai harca, aminek a világ érdekszférákra való felosztása a célja. Az emberi társadalom szövetségi rendszerekbe szerveződött erővonalak köré tömörül. Ezek határai a laikus számára elmosódnak, a globalizáció pedig láthatatlanná teszi azokat. Az ideológiailag kétpólusú világ áttekinthetőnek tűnt, már ami a nagypolitikát illeti. Jelenleg egyetlen szuperhatalom van a színen, ám ez a helyzet két irányban is változhat. Az államadósságok kuszasága miatt feltűnhet egy financiálisan megerősödött rivális, illetve beüthet egy olyan természeti katasztrófa, aminek globális hatásai lehetnek. Például, a Szent András törésvonal régóta esedékes megmozdulása órák alatt eltüntetné Kaliforniát. A nyomában járó szökőár minden várost elmosna a Sziklás-hegységig. Ez olyan lenne az USA számára, mint egy tüdőlövés... Nem foglalkozhatna a Föld többi részével, a világ ásványkincseinek fogyasztása helyett saját tartalékait kéne felélnie. A nemzetközi helyzet anarchikussá válna, több kisebb központ is keletkezne, bár nem a semmiből. Ez a jelenség nem új: a régi birodalmak szétesése után ugyanez játszódott le.

Kié itt a tér?

Mielőtt különféle forgatókönyveket gyártanánk, el kell döntenünk, hogy materialista vagy idealista alapállásúak vagyunk-e. A vallásfilozófia is geopolitika, elegendő, ha a *könyves népek* fúziójára gondolunk. Ez az illuzórikus egyesülés csupán Betlehemben valósul meg, ott a turisták által kedvelt, bővlinak minősülő kegytárgyakat a zsidó kisiparosok készítik,

[1] *Pintér István: Az elvetett kő*, 4 – 13. old. (mek.oszk.hu/15000/15052) és *Személyes horizont*, 24 – 28. old. (mek.oszk.hu/25900/25986)

[2] Angol nyelvterületen a Közép-Kelet megjelölést használják, én megmaradok a bevett formulánál.

[3] *Weinbrenner Rudolf: Itt a világvége?* Akadémiai Kiadó, Budapest, 1987.

arabok árusítják, és keresztények veszik meg... A vallási köntösbe öltöztetett kufárkodás régi dolog, az Írások megemlékeznek róla [1]. Kultúrkörünk hívói a Nagy Könyvre szoktak hivatkozni, még a muszlimok is [2]. Kérdés, hogy hiszünk-e a Bibliának, hiszünk-e Istenben?

A könyves népek mindegyike úgy tartja, hogy az ő istenük „az” Isten. A nem hívők szerint is csak egy Abszolútum lehet; mindenki benne hisz. Én pontosítanék: a zsidók, a keresztények és az arabok ugyanabban az Istenben nem hisznek. Azért merem ezt kijelenteni, mert a Magasságos Jézusban mutatkozott meg [3], de ezt egyik világvallás sem tudatosította. Ehhez meg kellene fejteni rejtett és rétegezett szavait, amelyeket szellemi hagyatékában sorba is szedett! [4]. A júdaizmusból egyelőre hiányzik a tulajdonképpeni kinyilatkoztatás [5], a Pál nevével fémjelzett hit kétezer év után se érti, az iszlám pedig nem tart rá igényt. Az „egyháziasított hívők” tévhitekben élnek, míg meg nem halnak... Jézus ezt a szellemi sodródást ostoba halálnak nevezi, amiből fel kell támadni [6].

A zsidók istene „a Seregek Ura”, ám ez olyan, mint „a magyarok istene”. A nemzeti istenek azonban el szoktak pusztulni választott népükkel együtt. A népvándorlások során ez több istennel is megesett, legtöbbjüknek már a nevét se tudjuk. Egy nemzeti isten tudniillik csak a győztest szereti, így mindig a győzők istene marad életben. A Magasságos viszont – ha létezik – Abszolútumnak veendő, vagyis a templomok feleslegesek: „Ő nem emberkéz alkotásaiban lakik, mert királyi széke a menny, a föld pedig lábának zsámolya. Milyen házat építhetnél nekem, melyik hely az én nyugalom helye?” [7]. Ezzel Jézus is egyetért [8].

Habe szerint Izráel megalakulásával Mózes hatodik könyve kezdődött el. Ennek az a szépséghibája, hogy az ország kezdettől fogva – és deklaráltan – világi kormányzású... Az alapító atyák között (Hertzl, Gurion, Golda stb.) egyetlen ortodox zsidót se találunk. Abban maradtak, hogy „Isten maradjon távol a cionizmustól, ha meg nem létezik, akkor főleg.” Nem teokráciát akartak létrehozni, hanem egy modern államot. A hivatalos vallás természetesen a júdaizmus, ami mára – a kereszténységhez hasonlóan – folklorisztikus szintre süllyedt. A mindenkori vezetés számol a hagyományt képviselőkkel, de döntéseiket az aktuális helyzethez szabják [9]. Ezt már Mózes is így csinálta, aki nemzetteremtőként nem riadt vissza a kerékkötő rétegek semlegesítésétől [10]. Az ő üdvtörténete a *haladás* volt, amihez a vallást eszközként használta.

Az országepítéshez terület szükséges, és 1948-ban meg is kapták az ígért földjének egy darabját. Nem istenüktől, hanem az ENSZ-től. A bibliai időkben sem az Úr adta nekik ezt az ásványkincsekben szegény vidéket. Minden szomszéd-lyuknál van olaj, csak náluk nincs. Salamonnak a Templom építéséhez külföldről kellett építőanyagot hozatni. Mózes nem gondolkodott rosszul, mert az ókorban a kereskedelem volt a gazdaság húzóágazata. Az akkori világ közlekedési útjai a Földközi-tenger keleti partján futottak össze. Azóta az energiahordozók kerültek előtérbe, s ez geopolitikai változásokat okozott.

Ha ezt a földet az Úr adta volna a zsidóknak, akkor nem hagyja, hogy az országot (kétszer is) a rómaiak, majd a bizánci birodalom, a muzulmánok, a törökök, a tatárok és a mamelukok birtokolják. S most csak a Jézus utáni időkről beszélünk...

[1] Mt 21,12-3; Mk 11,15-7; Lk 19,45-6; Jn 2,14-6

(1906-ban örmény és török kereskedők hordószám árusították a Jordán folyó vizét, keresztelesekhez.)

[2] Az iszlám hagyományban megőrzött jézusi logionjait lásd: *Válogatott tanulmányok*, 116 – 127. old. (mek.oszk.hu/08000/08019)

(A teljes anyag *Pikó Gábor Mózes: Minden Jézusról*, Paulus Hungarus / Kairosz Kiadó, Bp. 2002.)

[3] Tm 27., 48., 49., 68., 69., Jn 3,2; 3,27; 3,34; 4,26; 5,19; 6,29; 7,17; 8,23-9; 12,44-50; 14,6 stb.

[4] A Tamás-evangélium (mek.oszk.hu/14600/14682)

[5] Mt 23,37-9; Lk 13,34-5

[6] Isz 57/129

[7] ApCsel 7,48-50; Izajás 66,1

[8] Jn 4,20-4 (Tm 1., 59.) A nyugalom helye a tudás békéjével (Jn 14,27) eltelt lélek, aki már megismerte önmagát (Tm 2.)

[9] Lásd Jichak Rabin miniszterelnök vértanúságát.

[10] Kodolányi János: *Az égő csipkebokor*

A termékeny félhold emberemlékezet óta lakott volt, sok kis nép: kananiták, jebuzeusok, hettiták, gírgariták, amoriták, periziták, hivviták éltek rajta [1]. Amikor az Ábrahám vezette menetoszlop befutott Kánaán-alsóra, már virágzó élettereket talált. Mindnek volt istene: valamiféle Baál. Jeruzsálemet a jebuzeusok birtokolták, a város neve is tőlük származik. A *héber* egy gyűjtőfogalom, amivel a jövevényeket (bevándorlókat) illették. Izráel tizenkét törzse ugyanennyi etnikumból állt, utódaik között még ma is négy rassz különíthető el. Az egyiptomiaknak szinte homogén nemzettestük volt, évezredekre visszatekintő kultúrájuk miatt. Ha a zsidók Gósenben maradnak, előbb–utóbb asszimilálódtak volna. Mózes inkább a menetelést választotta: az útjukba kerülő népcsoportokat beolvasztották, így a számszerű gyarapodás mellett a minőség is javult. A Jordán folyó partjai mellett kialakult édenkerteket így sem tudták máról holnapra elfoglalni. Ez hosszú folyamat volt, ami vérségi és vallási keveredéssel járt [2]. Ennek során a törzsek egymással is harcoltak, főleg az ivóvíz miatt [3].

A tenger felől érkezett filiszteusok a zsidó honfoglalás után, vagy azzal egy időben jöttek. Az általuk megszállt térséget miattuk nevezik Palesztinának, vagyis a filiszteusok földjének. Palesztina mint ország egyébként sohase létezett: a szóban forgó terület Szíria része, ami abban az időben (észak–déli irányban) Antiochiától a mai Gázai övezetig nyúlt. Ezen belül Júdea csak alárendelt közigazgatási egység volt [4]. A jelenleg szemben álló felek között a hódítói elsőség kardinális kérdés, geopolitikai szempontból viszont egyáltalán nem fontos. Lényegtelen, hogy két férfi közül ki látta meg előbb a mindkettejük által áhított nőt. Mindig az erősebbé a pálma.

A káosz rendszere

Úgy tűnik, hogy a könyves népek istenei nemigen nyúlkálnak bele a történelmi folyamatokba. Ezek az Urak nem akadályozták meg a pogromokat, a gázkamrák csapjait se zárták el. A vallásháborúkat Jézus nevét felhasználva (!) vívták meg a szemben álló felek. Szerencsére Allah csak a hitetlenek elpusztítását engedélyezi. Tulajdonképpen az ateista tudósok istene is hallgat, mert tanítványai bevallják: voltaképpen semmit se lehet tudni, maximum magasabb fokon nem érteni. A materializmus egyetlen pozitívuma az, hogy kifogja a szelet a szélhámosok vitorláiból: a destruktív kiségyházak egyre kevesebb áldozatot szednek. A Földön kívüliekkel való kapcsolatfelvételtől se remélhetünk sokat [5].

A vallásos üdvtörténet és a profán evolúció is csődöt jelez... A mentális–morális fejlődést változások sora helyettesíti. Ez azonban nem más, mint az új viszonyokhoz való alkalmazkodás. A túlnépesedéssel terhelt klímaingadozás egyszerűen globális megoldásokat követel, elsősorban a gazdaság, az egészségügy, a jog s a rendészet vonatkozásában. Sajnos, ez csak egyfajta inflációkövetés: összecszerűen több a pénzünk, de vásárlóértéke ugyanaz. A homo sapiens szabadsági foka stagnál. Ha a termelés hatékonyságát, az elosztás igazságosságát és a szolgáltatások minőségét szintbe is hozzuk, a boldogságunkat jelző viszonyszám változatlan marad. A létfeltételek bebiztosítottága alanyi jogon járna az embernek, aki – az állatoktól eltérően – ennél többet akar. Egységes emberiség kizárólag sikerélményekben is megnyilvánuló esélyegyenlőség esetén jöhetne létre, amit most nemileg determinált hústestünk [6] állaga gátol meg.

Az egyén politikai aktivitással szublimálja szexuális frusztrációit. A kisebb diktátorok motivációi megszűnnek háremük létrehozása után, a nagyobb formátumúak viszont világuralmi terveket dédelgetnek, melyeket vallási köntösben vezetnek elő. A hit valamely ideológiára való lecserélése azonban nem válik be, ezt a kommunizmus bukása is bizonyítja. A „tömegek” ugyanis olyan egyénekből állnak, akiknek uniformizálhatatlan lelkiismeretük van, ha mégoly alacsony szinten is.

[1] Kiv 23,23–33; Szám 13,27–33; Mtörv 7,1; Zak 9,7

[2] Kiv 23,29–30 A történetírás művészet: itt egy – az Úr szájába adott – szépítéssel van dolgunk.

[3] 1Móz 13,5–12

[4] A (csak) prefektusi címmel bíró Pilátus feljebbvalója a Damaszkuszban székelő Vitellius legátus volt.

[5] *Pintér István: Életfogytiglan*, 38 – 39. old. (mek.oszk.hu/10300/10405)

[6] Tm 28., 47., 60., **81.**, 88., 113., Jn 6,63

Hitler fajnemesítési ambíciói a természetes kiválasztódás folyamatában gyökereztek. Felismerte, hogy egy zárt rendszerben mindig az erősebb érvényesül. Azt, hogy mi jogos és mi nem, a domináns fél határozza meg. A jog tudniillik maga a lehetőség. Ha valami módomban áll, akkor azt meg is tehetem, mégpedig következmények nélkül, hiszen én rendelkezem a végrehajthatóság hatalmával [1]. Ez szó szerint ördögi logika: a náciizmus az evilágot megteremtő Sátán [2] mentalitását tette a magáévá, ráérezve [3] a valós erővonalakra. Minden sikeres ember ezekhez idomul [4]. Így lesz „a világ fia”.

Kötött fogású birkózás

A Föld nevű bolygón, tehát „az Isten háta mögött” [5], de a legkisebb dolgot is regisztráló lénye előtt [6], egy minden ízében hazug [7] milió jött létre. Ez a lélektelen [8], gépezetként működő [9] zárt rendszer nem az emberért van. A sátáni teremtés koronája mégis megpróbál jó képet vágni az úgynevezett élethez, ami – mondhatni – egy vidám pokolban zajlik [10]. A homo sapiens igazándiból egy „zsebkiadású káoszharcos” [11], akinek isteni lényege [12] a hústestbe zártság miatt [13] átmenetileg [14] degradációt szenved [15].

A vallásos populáció, érdekes módon, össze tudja egyeztetni a fatalizmust a fanatizmussal. Az élen az iszlám halad, mely szerint minden Allah akarata szerint történik. Ha ez így van, akkor miért foglalkoznak a geopolitikával? A térképek átrajzolása ugyanis annak minősül. Alapvetőbb dolgokkal kellene törődniük, mert a „festői” nyomornegyedek csak a vásznon mutatnak jól. Lehet, hogy a sanyarú életkörülményekről az USA tehet, de a lerombolt World Trade Center épületeiben sok száz muszlim vallású amerikai állampolgár is volt.

Az arabok kimeríthetetlen embertartalékkal rendelkeznek, és közkatonáikat nem is veszik emberszámba. Jó lesz, ha ezt a keresztények észben tartják, tudniillik a szállóige szerint „szombat után vasárnap jön”, vagyis a zsidók likvidálása után ők következnek... A világvallások között az iszlám a legprimitívebb: Mohamed állítólag hátaslovon ügetett az Égbe. Nem tudom, hogy egy ló mit csinálhat odafenn, s hogy az angyalok mit kezdenek a végtermékével. Nomádok számára megkapó lehet egy ilyen mennybemenetel, az ott található szüzekről nem is szólva. Jézus szerint hús és vér nem örökölheti az Isten királyságát [16], továbbá: az a létmód [17] nemileg nem jellemezhető [18]. Ez viszont a kereszténység számára unszimpatikus, mert ez a történelmi képződmény a házassággal szentesített koituszra épül [19].

[1] vö. Lk 4,5–7; Jn 8,31–47

[2] *Pintér István: Az Írás szerint* (mek.oszk.hu/25100/25116)

[3] Ez van...

[4] Tm 79., Mt 11,7–8; Lk 7,24–5; Isz 114/61

[5] *Pintér István: A fizika költészete* (mek.oszk.hu/18800/18894)

[6] Mt 10,29–31; Lk 12,6–7

Jézus mondta: Olyan közel vagyok hozzátok, mint testetek ruhája (Kopt zsoltárkönyv, Zsk 20.)

[7] Jn 8,31–2, 8,44–7

[8] Tm 55.

[9] Lewis Mumford: *A gép mítosza*

[10] *Pintér István: A vidám pokol* (mek.oszk.hu/20400/20470)

[11] Pierre Casetti-Frei

[12] Tm 28., Jn 1,1–4; 5,39–47; 10,31–9; Zsid 1,1–4; Zsolt 82,6

[13] Tm 81., 88., 113., Jn 3,6; 6,63; 1Ján 2,15–6; Róm 8,5–8; 8,13; 1Kor 15,50; Gal 6,8
Bővebben *A világ csak test* In: *Hol rontottuk el?* 6 – 13. old. (mek.oszk.hu/23600/23630)

[14] Tm 37., 48., Jn 7,33–6; 8,14; 8,21–4; 13,33; 17,5; 17,22

[15] Zsk 38., 41. (Fülöp-evang. 101., 104.); Róm 8,19–22

[16] Tm 113., Jn 3,6; 1Kor 15,50

[17] Az egyes létmódokról lásd *Az Írás szerint*, 24 – 28. old.

[18] Mt 22,29–30; Mk 12,25; Lk 20,34–5

[19] *Pintér István: Kenyértörés*, 12 – 14. old. (mek.oszk.hu/18400/18476)

Fanatizmus tekintetében zsidók és arabok egálban vannak: előbbieket Jeruzsálemet csak saját közigazgatási egységükként tudják elképzelni, utóbbiak pedig egy Izráel nélküli térségről ábrándoznak. Jeruzsálemet az idők során 17-szer rombolták le. Volt egy nulla-dik bevétel is, amiről nem sok szó esik. Eredetileg ugyanis a város nevét adó jebuzeusokat üzték ki belőle. Elfoglalása a hadijog szerint „törvényes” volt, és ez ma is irányadó lehet. Jeruzsálem azé, aki uralja. Nem tudom, hol olvastam, s nem is pontosan idézem, de ideillik: „A velünk szemben fennálló jogos követelések teljesítésétől ezennel elállunk.” Aláírás: Vörös Hadsereg.

Szóval, ez nem vallási kérdés. Nem számít, hogy kezdetben kié volt és meddig élt benne, melyik hitet jelképezi, s misztikusan mit szimbolizál... Történelmi jog nem létezik. S ha lenne is, azt felülírnák a jelenlegi lakosság érzelmei. Habe szerint azé legyen, aki úgy fejleszti az infrastruktúrát, hogy közben a műemlékeket is megóvjá. Egy arab vezető imígyen vádolta a zsidókat: „Ha ön körülnéz Kelet-Jeruzsálemben, akkor fel se tételezheti, hogy az izraeliek valaha is békét akarnának kötni. Három év alatt többet építettek a város megszállt részében, mint mi száz év alatt !” Ekkor a futbalbíró a sípjába fűjt. Hiszen az öngól is gól.

Izrael szomszédjait irritálják a zsidó épületek és autóutak. Valami olyasmit éreznek, mint az egykori keleti blokk országainak polgárai. Az *ideiglenesen* hazánkban állomásozó szovjet csapatok *vasbetonból* építik lakótelepeiket... „Joggal” tartják idegeneknek őket, hiszen ez az ország kétezer évre eltűnt a térképekről. Egy önálló Palesztinát csak mesterséges megtermékenyítéssel [1] lehetne megalkotni. Olyan képződmény lenne, mint a néhai Csehszlovákia, de gazdasági alapok nélkül. Az új entitást azonban üzemeltetni is kéne. Kérdés, hogy az államháztartáshoz szükséges szakértelem honnan jöjjön.

A szemben álló felek egyébként megegyeztek abban, hogy nem lövik a három világvallás Jeruzsálemben lévő szent helyeit. Pirruszi győzelmet egyikük se akar aratni. Nem támadják az izraeli vízi létesítményeket sem, mert az egész térség profitál belőlük. Övön alul nem ütünk, hiszen vízre a győzelem után is szükségünk lesz. Az arabok gyűlöletét kisebbségi érzésük táplálja, aminek van is alapja. Ez tehát a 20. századi Káin és Ábel szindróma [2].

Akiknek valóban szent e föld

Az USA-ban jelenleg az iszlám a legnagyobb nem keresztény vallás. Ez a tény a jövőben igencsak meg fogja nehezíteni a közel-keleti rendezést. Én nem igazán értem, miért nyert ekkora teret a szóban forgó hit. Keith Suter azt írja: „a Korán nem könnyű olvasmány, a szövegek 20%-a egyáltalán nem világos”. Szerintem ez az egész műre igaz... [3]. Persze, az amerikai iszlám kissé elűt a fundamentalista értelmezésektől. A szekularizáció világjelenség, hatása alól egyetlen vallás sem tudja kivonni magát. A szórványban élő zsidók nagy többsége is neológ, tehát már az elméletet tekintve se ortodox, a viselkedésről nem is beszélve. E tekintetben a pálnizmus a sereghajtó, melynek hívei teljesen elszakadtak Jézustól [4]. „A jó akaratú emberek” ájtatosságukban próbaidős keresztényeknek hiszik a zsidókat. Ezek a tömegek [5] tévesen sorolják be magukat az új szövetség tagjai közé. Annak hatálya alá csupán azok tartoznak, akik a Fiú legionjainak értelmezése után [6] életútszerűen [7] követik az Elsőszülöttet [8].

[1] Hans Habe szellemessége.

[2] A hasonlat kissé sántít, tudniillik a Biblia szóban forgó része arra utal, hogy a pásztorkodást véglegesen felváltotta a földművelés. A nomád legeltetésből istállózó állattenyésztés lett; letelepedett életmód.

[3] Simon Róbert magyar fordítását az elsők között olvastam, a könyvet előjegyzésre árusították.

[4] *Pintér István: Krisztusi kiskaté* (mek.oszk.hu/14600/14656)

[5] Tm 22., Mt 7,13–4; 22,14; Lk 12,32; 13,24

[6] Tm Prológus, Tm 32., 58., 78., 84., 109., Jn 4,13–4; 8,43; 9,39–41; 15,1–8; 16,12–5

[7] Tm 49., 61., Mt 6,9; 7,21; Lk 12,32; 12,49; Jn 6,37–40; 7,17; 12,26; 14,4; 14,6–11

[8] Tm 102., 106., Jn 3,3–8; Zsk 7a; Isz 172a/190 – 172b/207

Hagyományos értelemben vett zsidók már csak a szórványban találhatók, ám ezek sem olyanok, mint a viccekben szereplő figurák. Régen a zsidót leginkább az identitás-problémájáról lehetett felismerni. Az izraeli állampolgárság végre felszámolta ezt a lélektani őrlődést. Az országhatárokon belül születettek zsidókból izraeliekké emancipálódtak. Ők soha nem éltek idegen országokban, nekik az a föld a hazájuk, amit minden oldalról szorongatnak. Ezeket nem lehet kitoloncolni, hiszen útlevelük szerint otthon vannak... Számukra az ígéret földjére való egykori bevonulás kultikus legenda, olyan, mint minénk Árpád honfoglalása. Azt azért ne felejtsük el, hogy mindkettő foglalás volt [1].

Geopolitikai szempontból ez is, az is „törvényes”, hiszen történelmi jog nem létezik. A vallás és az ideológia teljesen más lapra tartozik. Panaszt tenni persze lehet, mondjuk egy nemzetközi bíróságon. Ha van ilyen, s ha bír némi hatalommal. De ezzel az erővel a sóhivatalba is mehetünk. A terepen a fegyverek beszélnek. Hidegháború esetén gazdasági fojtogatás zajlik, s ez se erkölcsösebb a lövészárkoknál. Az USA a legszegényebb rétegek számlájára buktatta meg a kommunista eszmékkel visszaélő Szovjetuniót.

Izrael Állam demokratikus szocializmus, baloldali érzelmekkel. Ez magasabb foka a társadalmi fejlődésnek, mint a kapitalizmus ! Reméljük, nem válik belőle falanszter... Akár az is lehet, mert az önrendelkezés kinek-kinek szíve joga. A jelenlegi kérdés tehát nem az, hogy megvédheti-e magát. Ezt bármelyik szuverén ország megteheti, s teszi is. Vagy vannak – orwelli értelemben – egyenlőbbek ?

Az igazság odaát van

A kommunista Kína – ahogy annó a Szabad Európa Rádió aposztrofálta – szinte észrevétlenül tért át a piacgazdaságra. Kevesen tudják, hogy Vietnámban is jól megfér egymással a „régi” ideológia és a szabad kereskedelem. Sok amerikai-vietnámi vegyes vállalat működik abban az országban, ahol még Lenin-szobrok is állnak. Az új urak paroláztak egykori ellenségeikkel, háború ide vagy oda... Az 1970-es években egész csapat észak-vietnámi egyetemista tanult Magyarországon, nem számítva ide a Zalkán oktatást kapott tiszti iskolásokat [2]. Ezek a fiatalok diákmunkával keresték meg a zsebpénzüket, én az Óbuda Tsz aranyhegyi őszibarackosában dolgoztam velük [3].

Egy Nguyen nevű történelem szakos fiúval álltunk párba, akivel sokat beszélgettünk. Törte a magyart, de más megoldás nem volt, mert Pilisvörösváron nem tanították egyik vietnámi dialektust sem. Szóba kerültek a lelőtt amerikai pilóták, akiket a stikában hallgatott és elektronikusan zavart müncheni rádió szerint megkínóztak – hadifogoly létükre. A srác csendesesen azt mondta, hogy Amerika sose üzent hadat Vietnámnak, egyszerűen beleavatkozott egy polgárháborúba. Hadifoglyokról csak hadban álló felek esetén lehet beszélni, idegen zsoldosokra nincsen paragrafus... Meghökkenem, ahogy akkor is, amikor kiderült, hogy a szovjetek annak idején nem írták alá a genfi egyezményt.

A későbbi geopolitikai helyzet ismeretében nyilvánvaló, hogy az amerikai és vietnámi katonák értelmetlen halált haltak. A térség szabadrablás szerű gyarmatosítása a függetlenné válás után is folytatódik, csak most már „részletre” fosztják ki [4]. Az olaj kiaknázása ott is fontos, a Közel-Keleten pedig még inkább... Az arabok finanszírozási lehetőségei ezért korlátlanok: mindaddig dűskálni fognak a pénzben, amíg el nem fogy ez a fosszilis energiahordozó, vagy ki nem váltják valamivel.

[1] Kiv 23,23–33 A legősibb szövegek a filiszteusok földjéről, ill. tengeréről beszélnek ! (Kiv 13,17; 23,31a)

[2] Ezeket fel lehetett ismerni barna színű, katonai orkán kabátjukról, még a 6-os villamoson is.

[3] A 42-es (kék) busz végállomásától gyalog kellett felcaplatni a hullámpala tetejű gazdasági épülethez, ami előtt Szilágyi elvtárs 1200 kcmes (bogárhátú) Volkswagenje parkolt. A termelő szövetkezet elnöke akkoriban „a” Herczegfalvi volt.

[4] Az Európából irányított kolóniákban (angol, francia, spanyol, holland, belga) a gyarmatosítók bábkormányokat hoztak létre, azaz továbbra is az érdekszférán belül tartották a „függetlenné” vált népeket.

Maga a föld ugyanis legfeljebb a Vatikánnak kell, volt is olyan pápai javaslat, hogy Jeruzsálem kerüljön nemzetközi városvezetés alá. Péter utódai [1] természetesen a kegyhelyekből származó jövedelmeket szeretnék bebiztosítani. A különböző zarándoklatok és szentté avatási procedúrák [2] – be nem vallott – célja a büdzsé periodikus feltöltése [3]. A három világvallás osztozhatna ezen az üzleten, így kufárait egyszerre lehetne kiúzni e multikulturális vásárcsarnokból [4].

Nem hiszem, hogy az Emberfi lépten-nyomon olyan kereszteket akar látni, melyek a kivégzésére emlékeztetik [5]. Rossz benyomásai lehetnek a Templom-hegyről, s egyéb kultikus helyekről. Szerinte minden vidék szent, ahol szellemben és igazságban imádják Istent [6]. Követői a világ négy sarkából fognak érkezni [7], tehát nem zsidókról beszélt. Valószínűleg keresztényekre se gondolt. Mohamedánokra pedig végképp nem. A felsoroltak természetesen sincsenek kitiltva a Paradicsomból [8]. Ne felejtjük el, hogy egyedül Szamáriában (!) deklarálta messiási mivoltát [9].

Evolúciószerű, kontinuuus üdvtörténet nem létezik, se vallási, se geográfiai. Istentől származó geopolitikai forogatókönyvek sincsenek. Neki olyan tervei vannak, amiben a föld és a vagyon nem játszik szerepet, tudniillik ezek egyike sem vihető át mennyei dimenziókba [10]. A neki felajánlott katolikus országokkal [11] nem tud mit kezdeni. Ezeket e világ fejedelme [12] tartja a markában [13]. Ő nem akar okos embereket. Neki olyanok kellenek, akik nincsenek tisztában a mivoltukkal és hollétükkel, akik előtt homályban marad életük egyetlen értelme [14].

[1] Péter köztudottan megtagadta Jézust (Mt 26,69–75), leginkább akkor, amikor lemondott az apostolok irányítására kapott (Jn 21,15–7) mandátumáról (Zsk 119.), az „igaz” Jakab javára (Tm 11.).

[2] A Sátán egyik kedvenc szórakozása, hogy a zarándokokat szállító buszokat közlekedési balesetek részeseivé teszi.

[3] vö. Mt 23,16–18; Lk 21,1–4

[4] Mt 21,12–3; Mk 11,15–7; Lk 19,45–6; Jn 2,14–6

[5] Mt 16,24–5; Mk 8,34–5; Lk 9,23–4 Nem holmi „mindennapi” keresztesekről van szó!

[6] Jn 4,20–4

[7] Mt 8,11; Lk 13,28–9

[8] Ez a „föld” örökölhető (Mt 5,5), ha az Emberfi talál rajta hitet (Lk 18,8b). [Tm 20., Jn 4,34–8]

[9] Jn 4,26 Az „okos” zsidóknak erre maguktól kellett volna rájönniük! (Mt 16,13–20).

[10] Isz 174/178 (Isz 32/124; 134/35)

[11] A Regnum Marianumon kívül még sok ilyen van. Ezek a felajánlások azonban érvénytelenek.

[12] Jn 14,30

[13] Lk 4,6b

[14] Tm 67., Mt 16,26; Mk 8,36; Lk 9,25

A pokol feneke

Bevezetés

„A templomban olyanok beszélnek a mennyországról, akik még nem jártak ott, azoknak, akik nem juthatnak oda” [1]. Ez a prolongálódó helyzet [2] azért áll elő, mert az evilág poklában sínylődők nincsenek tisztában a státusukkal. A kereső [3] számára a *holléte* s a *mivolta* a legnagyobb kérdés. E két dolog persze összefügg, hiszen az elvont gondolkodásra képes tudatot [4] a számára önkényesen megszabott létfeltételek határozzák meg. E degradációt egy negatív előjelű [5] demiurgosz viszi végbe, oly módon, hogy korlátozza az általa kreált [6] egyedek szabadsági fokát. A darwini értelemben vett – fejlődőképes – érzőlény szuverenitásának szintje ugyanis értelmi képességeinek függvénye. Használatba vett [7] ész nélkül nem aknázható ki ama nagy gazdagság [8], amely a szellemi szövet elidegeníthetetlen sajátja [9]. Ebben a megistenülés lehetősége is benne rejlik [10], hisz a Tékozló fiú „telke és építőanyaga” csak jogilag [11] az övé. A Valóság egy és oszthatatlan, azaz homogén, vagyis az önfejűsége [12] miatt átmenetileg [13] Gonosszá lett lélek igazából magával az Örökkévalóval vircsaftol [14]. Ha tehát agytekervényeink áramkörei Pneumává kapcsolódnak össze [15], akkor létre jöhet az a közvetlen istenkapcsolat, ami minden problémánkat megoldja.

Ismerd meg önmagadat !

A Magasságos és a Sátán teremtése közötti legnagyobb különbség az, hogy utóbbi nem a saját anyagát használja. Minden kreálmánya isteni porból van, melynek lényegéhez nem tud hozzáférni, épp úgy, ahogy a madáchi falanszter tudósa se, vagy az összejtekkal és klónozással kísérletező mai kutatók. Az univerzum tömegének 80–90%-a ún. sötét anyag ill. sötét energia, vagyis az isteni Harmónia erőszakos perturbációja: a térerő halmazállapotú szellemi szövet egocentrikus módon való elrendezése. Ez az önző konfiguráció

- [1] Benedek István (Kívül maradásuk oka a csordaszellem, amit templomba járásuk bizonyít.)
- [2] Tm 2.
- [3] Jézus kizárólag az élet nagy kérdésein gondolkodó (Tm 1.), filozofikus beállítottságú emberrel tud kapcsolatot teremteni, mégpedig szellemi síkon (Tm 89.), logionjai segítségével (Tm 109.).
- [4] Ettől ember az ember ! A hústest csak az agy járműve.
- [5] Lk 10,18; Jn 8,44
- [6] Jn 2,24–5; 8,38; 8,41; 8,42a; 8,43–4
- [7] Tm 40., Mt 13,12; 25,29; Mk 4,25; Lk 8,18; 13,6–9; 19,26; Isz 110a/216,7 (Tm 4., 110.)
- [8] Tm 1., 28., 82., 96., 110., Mt 19,28; Lk 22,28–30
- [9] Jn 10,31–9; Zsolt 82,6 Végső soron csak Isten létezik, ő az, Aki (benne) Van mindenben (Tm 28.).
- [10] Jn 5,39–44; 10,34; 1Ján 5,19
Ama dicsőség: a teljes lelki hasonulás okozta Fiúi státus ! (vö. Tm 107.)
- [11] Lk 4,5–7
- [12] Lásd *Pintér István: Az ember igazi tragédiája*, 1 – 19. old. (mek.oszk.hu/10100/10148)
- [13] Lásd *Pintér István: Az Írás szerint* (mek.oszk.hu/25100/25116)
- [14] vö. Mt 10,29 Az Atya egy magasabb dimenzióban, ám közvetlenül érintkezik a világgal.
„Olyan közel vagyok hozzátok, mint testetek ruhája” (Kopt zsoltárkönyv)
- [15] Ezen a virtuális „földön”, teremhet meg ama Gyümölcs, szinte magától !
(Tm 20., Lk 18,8; Mt 7,15–20; Jn 4,34–8; 15,1–8)

leginkább a rákos sejtekre hasonlít. Maga a szituáció könnyen előállítható, hiszen fény alapú civilizációban élünk. A fény pedig köztudottan nem szemcse, hanem hullám, így simán manipulálható. Minden evilági létező olyan alakot ölt, amelyet az öntőforma lehetővé tesz. Ha magunk köré nézünk, akkor a pokol mintakatalógusát látjuk.

A saját magát sátánságba lovaló Tékozló fiú egyre inkább belebonyolódik ebbe a szövevénybe. Az ördögi automatizmusok [1] azért működnek, mert a hazugság olaja [2] – összehasonlítási alap hiányában – képes kenni a Gépezet fogaskerekeit. A jézusi megmentés tehát nem hústesti megváltás [3], hanem az emberi mivoltból való kiemelés, az igazság megismertetése által [4]. Ez azt jelenti, hogy az igazi mammonnal [5] feldúsult tudat [6], gnóosztikus felismerések következtében, mentálisan [7] alakul át. Ez viszonylag hosszú, ám visszafordíthatatlan [8] megvilágosodási folyamat, mely uralkodásra képesítő királyi lelkiállapotban [9] tetőzik. A keresőt a Fiú stá tusba való kerülés üdvözteti, azaz a Magasságoshoz való saját jogú [10] tartozás.

A Mester és tanítványai kezdettől fogva más malomban öröltek. A Fiú-aspiránsoknak is az Atya akaratát kellett volna tenni [11]. A kapcsolódó igehelyek egyértelműsítik, hogy viszonylatukban borítékolható volt a kudarc. A sorozatos rangviták ezt újra és újra megerősítik. A Zebedeus-fiak kérése totális értetlenséget bizonyít [12]. Ez zsigeri különbözőség, más lelkiületi sík. Akik azt hiszik, hogy „azonnal meg kell jelennie Isten királyságának” [13], azokkal nincs mit kezdeni. Ezért a zsidókhöz hasonlóan ők se mehettek a Mester után [14]. Még Kéfás se. És a kedvenc tanítványra is ez vonatkozik! [15]

Jézus, fellépése óta, a geocentrikus és emberközéppontú világnézet feladását szorgalmazta [16], a reménybeli alkirályok azonban Izráel politikai helyreállításában gondolkodtak, még az utolsó utáni napon is. [17]. Affinitás hiányában nem célozták meg ama nagy lehetőséget [18], inkább a külső sötétségben [19] vegetáló, közvetlen istenkapcsolatot nélkülöző sátáni bábfigurák [20] maradtak.

A homo sapiens csak egy értelmes állat. Csökevényes farokcsontja ma is felismerhető, szemfogai egykor marcangolásra szolgáltak. Én-tudata ugyan fejlettebb felmenőinél, ám ez a magasabb szabadsági fokából következik. Az önazonosság biztonsága és a gondolkodási képesség az ész mennyiségétől függ [21]. Nem a ruha teszi az embert, hanem a mindenséget átható isteni Szó [22] iránti igény!

[1] Mt 7,13-4; Lk 13,24; Jn 2,24-5; 8,34-5; 8,41a; 8,44a

[2] Jn 8,44d

[3] Tm 28., 113., Jn 3,6; 6,63; 1Kor 15,50

[4] Aki (már) „Istennél van” (Mt 19,26) = tőle tanul (Jn 6,45), azt ismeretei emancipálni fogják (Jn 8,32). Közvetlen istenkapcsolata birtokában olyasmint is véghez vihet, ami emberi viszonylatban lehetetlen.

[5] Tm 89., Mt 10,32-3; Mk 4,24-5; Lk 6,38; 11,9-13; 12,8-10; 16,9-12

[6] A kollektív tudat (és tudattalan) nem képes kellő erőt biztosítani (vö. Lk 13,24; 16,16).

[7] Jn 8,30-47 Mentális összeférhetetlenségről van szó: „nincs helye bennetek”, „nem tudjátok hallgatni”...

[8] Lásd *Pintér István: Az elvetett kő*, 46 – 52. old. (mek.oszk.hu/15000/15052)

[9] Tm 1., 82., Mt 19,28; Lk 22,28-30

[10] Tm 109., Zsk 37., Jn 12,26; 14,12; 17,24 A Jn 16,23-7 a tanítványok jövőbeli Fiúságáról beszél!

[11] Mt 7,21-3; 10,1; Jn 6,38 „Még ha keblemen vagytok is, ám az én Atyám akaratát nem teljesítitek, elűzlek titeket az én keblemről.” (Héberek evangéliuma, Zsk 68a)

[12] Mt 20,22 Halvány fogalmatok sincs a Dolgokról, teljesen más síkon mozogtok.

[13] Lk 19,11 (A Mt 7,22-3 a Mt 10,1 és a Lk 10,17 utáni, a tanítványoknak szóló figyelmeztetés!)

[14] Jn 7,33-4; 13,33; 13,36

[15] Az igehely magyarázata *Pintér István: A gyalázat tetőfokán*, 20 – 23. old. (mek.oszk.hu/25500/25567)

[16] Mt 5,17-20; Mk 1,15; Lk 16,17; Tm 85.

A téma levezetése *Pintér István: Pszichén innen, és túl...* 28 – 34. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)

[17] ApCsel 1,6

[18] Tm 1., 2., 67., Mt 16,26; Mk 8,36; Lk 9,25

[19] Mt 8,12; Jn 3,19-21

[20] Lk 22,31 Ilyen „kikérés” nincs, a rostálás egy életfogytig tartó folyamat (vö. Isz 133/34 14-16. vers).

[21] Ha a hamis mammon kevésnek bizonyul, kapunk hozzá igazit! (Tm 89., Lk 6,38; 11,9-13; 16,9-12)

[22] vö. Jn 1,1-5; Zsid 1,1-4

Kő kövön nem marad...

A Magasságos teremtése egy örök folyamat, amiben önmagában való életét [1] sugározza szét, feltételek nélkül [2]. Az egyszeri teremtés vélelme geocentrikus és emberközéppontú elképzelés, a szakaszos pedig vallásfilozófiai képtelenség. A júdaizmus isten- és világképe hamis [3]. Az ezek alapján álló Törvény épp ezért korrigálhatatlan [4], tehát mindenestül elvetendő [5]. A formális tekintélyek spekulációi által keletkezett ösképeket [6] egyszerűen sutba kell vágni... Ezt azonban kizárólag egyéni és személyre szabott kinyilatkoztatások birtokában [7] tehetjük meg. A valóságot az élő [8] Jézus fedi fel előttünk [9], mégpedig végérvényes módon [10].

A történelmi kereszténység tagjai azt hiszik, hogy *a nagy felvilágosítás* majd biológiai haláluk után történik meg. Ez olyan, mintha valaki passzívan ülne végig egy interaktív színházi produkciót, s az előadás után, a sötétté vált épület előtt, az utcán várná a csodát. Odabent kinyilváníthatta volna érzelmeit, tán még a világot jelentő deszkákra is felhívják, ő azonban se nem táncolt, se nem gyászolt [11].

Holott a csoda megtörtént... Az Elsőszülött nyilvános működéséről a szem- és fültanúk azt mondták: „Ember így még nem beszélt !” [12]. Jézus ajkára tudniillik maga az Atya adta [13] azokat az örök érvényű [14] logionokat, melyek rétegei konkrét dolgokat tartalmaznak. A templomba járók azonban – csordaszelleműségük miatt – nem tudják felfogni a rejtett szavak értelmét. A kinyilatkoztatások vételéhez ugyanis készen kell állni akaratanak megtevésére [15]. Ehhez persze azt is tudni kéne, hogy mi az... [16].

Igazság-talan [17] módon működő életterünknek nincs kapcsolata az Abszolútummal, pedig a Tékozló fiú gyakorlatilag az Atya hátán vágja a fát [18]. Ez a demiurgosz – a Magasságost másolva – térerőszerűen egzisztál, azaz aromaként hatja át a birodalmát. Sötét energiája egy öntörvényű bugyrot hoz létre, mely a Mindenségben úgy van jelen, mint egy nem kívánt zárvány. Ezen belül akarva-akaratlanul is neki dolgozik mindenki [19], mégpedig úgy, hogy a fel sem ismert [20] rabszolgamunkáért senki se kapja meg az áhitott bért [21].

Az emberi életet „nagy kalandnak” szokták aposztrofálni, csak hogy ez az egész a Sátán bulija, mondhatni, az ő szent kísérlete, aminek során – a papokhoz hasonlóan – mások bőrét viszi a vásárra. Degradált teremtményeit beprogramozott csápokként mozgatja, a finomhangolást pedig a folyton változó világ végzi el. Kézi vezérlésre ritkán van szükség [22].

- [1] Jn 5,26
- [2] Jn 3,8 Bővebben *Pintér István: Az ember igazi tragédiája*, 1 – 19. old. (mek.oszk.hu/10100/10148)
- [3] Tm 10., 112., Mt 24,1–2; 24,35; Mk 13,1–2; 13,31; Lk 21,33; Isz 57/129
- [4] Lk 16,17 Könnyebb más (világnézeti) felismerésre térni !
- [5] Mt 5,17–20; Jézus azt szeretné, ha tanítványai törölnék el a Törvényt, magukban.
- [6] Tm 85., Zsk 47a (Fülöp-evang. 115.)
- [7] Tm 89., Lk 6,38; 12,8–10; 16,9–12
- [8] Tm Prológus, Tm 36., 51., 58. A Tm 49. az Atyát is élőnek mondja.
- [9] Tm 78., 84., 109., Jn 3,11–3; 3,27; 3,31–5; 8,12; 8,31; 10, 16,12–5
- [10] Tm 72. Ha saját magunk ismerjük fel a hamisságot, akkor egyszersmindenkorra felnyílik a szemünk.
- [11] Mt 11,16–9; Isz 110/116
- [12] Jn 7,46
- [13] Mt 10,19–20; Jn 12,44–50
- [14] Mt 24,35; Mk 13,31; Lk 21,33
- [15] Jn 7,17 A templomi „áldozással” ezt a szándékunkat fejezzük ki !
- [16] Az erkölcsi-etikai „megtérés” nem működik (vö. Tm 90.), ezt a periodikus gyónások is bizonyítják. Bővebben *Pintér István: Merre menjünk?* 17 – 19. old. (mek.oszk.hu/16100/16137)
- [17] vö. Jn 3,19–21; 8,44–5
- [18] vö. Mt 10,29 A dimenziók érintkeznek, de nem mennek át egymásba.
- [19] Jn 8,34; 8,38b; 8,41; 8,44a–b
- [20] Jn 8,33 Isten állítólagos szolgálai nem veszik észre, hogy a Sátán malmára hajtják a vizet.
- [21] Jn 8,35–6 (vö. Mt 20,1–16)
- Örök életet a kollaboráns (vö. Isz 57/129) gonosz lelkek se kapnak, egyszer az ő idejük is lejár !
- [22] vö. Jn 18,28 – 19,16

Az ún. élővilág a táplálékláncot létrehozó demiurgosz produktuma, melyet bizonyos természeti erőkkel szabályoz. Ezek törvényszerűségeit az érzőlények képtelenek befolyásolni. A bioszférában bekövetkező szeszélyes változások katasztrofális hatást gyakorolnak a jelenlegi civilizációra. Az amúgy is kényes ökológiai egyensúlyt leginkább a túlnépese-
dés és a modern háborúk környezetszennyezése veszélyezteti. A kultúrát az aktuális lét-
feltételek formálják, tehát a homo sapiens sose fogja meghódítani saját életterét.

A Sátán kaotikus rendszerében az ember csak statiszta, valójában nem vesz részt a játszma-
ban, a dolgok mindössze megtörténnek vele. Életének csupán alkotója szem-
pontjából van értelme, aki újratermelődő fogyóeszközként kezeli [1]. Egy állat ilyesmiken
nem filozofál, és vannak embernek kinéző állatok is... Ezek a lenről származó egyedek
[2] nem tudják, hogy Jézus honnan jött és hová megy [3]. Ennek oka nem más, mint
a test szerint való ítélet [4]. A tudósok is így járnak el, akik tulajdonképpen vallásukat
gyakorló ateisták. Ezek csak akkor változtatják meg a szemléletüket, ha a magánéletük
rákényszeríti őket erre [5].

A homo sapiens hajlamos arra, hogy normálisnak tekintse a mindenkori helyzetét.
Mindig „a jelenlegi” a fejlődés legmagasabb foka, sőt ez a szint valószínűleg az utolsó.
Ki kell ábrándítanom az olvasót: vallásfilozófiai szempontból még az őskorban vagyunk.
Jézus úgy robbant be a zsidókeresztény kultúrkörbe, mint egy időutazó [6]. Persze, nem
az volt. Kilétével kizárólag életűszerű követői [7] lesznek majd tisztában.

Saját lábón állva

Az egykori názáreti ács autodidakta módon [8], rendszeres elmélkedések során [9] igazi
ismeretek birtokába került. Aki körül néz a világban, az könnyedén levonhat bizonyos
következtetéseket [10]. Az egyik az volt, hogy a júdaizmus által pozitív figuraként tisztelt
Sátán [11] nem az, akinek látszik. A megvilágosodott Jézus agyában [12] el is veszítette
égi szerepét. Arra a felismerésre is eljutott, hogy az emberek ennek az ördögi lelki-
létnek a teremtményei [13].

A filozofálás [14] a boldogtalanság művészete. A legtöbb ember gondolatai azonban
az alapvető létfeltételek körül forognak. A homo sapiens akkor nyugodt, ha ezek hosszú
távon be vannak biztosítva. Ekkor viszont „anyagba zuhan” [15], mint a bolond gazdag
[16], aki javai felhalmozásával veszíti el azt a nyugalmat és biztonságot [17], amire tudat
alatt vágyik. Jézus szerint az emberiséget szimbolizáló Ádám a Pneumát nélkülöző [18]
csak-test mivolta miatt nem bizonyult méltónak az örök életre [19].

[1] Jn 8,44c

[2] Jn 8,23

[3] Jn 8,14

[4] Jn 8,15 Bővebben: *A világ csak test*. In: *Pintér István: Hol rontottuk el?* (mek.oszk.hu/23600/23630)

[5] Tm 27.

[6] Tm 18., Jn 8,23; 8,58; 17,24

[7] Tm 109., Jn 12,26; 14,3c; 14,12-4; 16,23-7 Ez a Fiúvá levés napja! Akkor már bármit kérhetünk...
„Hogy én ki vagyok, megtudod, amikor elmentem, mert aminek most látszom, az nem én vagyok. Hogy mi
vagyok, meg fogod látni, amikor követsz.” (Zsk 80.)

[8] Jn 7,15 Az önmagára utalt gazdaembernek mindent magának kell kitalálnia! (Mt 13,52).

[9] Tm 26., Mt 13,52 régi és új kincsek = eszének használatával (Tm 40.) felidézi, ill. bővíti ismereteit

[10] Tm 4. Az első és legfontosabb, hogy ez a világ nem lehet egy Jóisten teremtése (vö. Tm 55., 81.).

[11] A zsidó vallásfilozófiában az Isten és az ember közti igazságosság ügyvédje.

[12] A villámfény a gnósztikus felismerésre utal, ami elvehetetlen tudást biztosít.

A vakító fehérség mindig a bevilágításszerű megértésre (Mt 17,2), ill. visszaemlékezésre (Jn 20,12) utal.

[13] Jn 8,30-47

[14] Máté egy értelmes filozófushoz hasonlította Jézust (Tm 12.).

[15] Barcza Barna terminus technicus. Fő műve *A valóságmegragadás esélyei* (mek.oszk.hu/09600/09619)

[16] Tm 63., Mt 6,19-21; Lk 12,16-21; 12,33-4; Isz 136/221; 155/50

[17] vö. Tm 1., 59., Jn 14,27

[18] Tm 27.

[19] Tm 86.

Vannak, akik valósággal megrészegülnek a világ által kínált lehetőségektől [1], ők megtalálják benne a számításaikat [2]. A gazdag ifjú [3] például a végtelenségig akarta élvezni az élet örömeit. Ezek közül a függőséget okozó szexualitás [4] a legveszélyesebb, mert „hús és vér nem örökölheti Isten királyságát” [5]. Ezt a tudatállapotot kizárólag a Pneuma biztosítja [6], a nyugalom helyévé [7] téve az emberi lelket [8].

A Magasságos minden gyermekére saját, önmagában való [9] életét árasztja ki [10], ami végső soron praeexistens létezést eredményez [11]. Az azonos lelkület [12] teremteni tudásra is képesít, hiszen Isten (igazi) Világában éppen ez a tevékenység zajlik. A megdicsőült emberek „angyali létmódba” kerülnek [13], vagyis az Örökkévaló egy homogén, mindent átható – s ilyen értelemben mindenható – abszolút Erő [14].

Az Atya jósága miatt nagy erővel és nagy gazdagsággal [15] rendelkező Tékozló fiú másképpen jár el... Ő megtagadja teremtményeitől azt a közvetlen istenkapcsolatot, ami egyébként alanyi jogon járna nekik. A térerőszerű igénybevétel lehetőségét saját magával árnyékolja le, ami kizár bármiféle összehasonlítást. Ezért keressük hiába Isten létezésének bizonyítékait. Ördögi logikával felépített rendszerében ilyenek nem találhatók.

A Másoló is saját – ámde megosztott [16] – lelkületét nyújtja alattvalóinak, akiket szellemileg degradál. Az értelem hierarchikus adagolása persze gonoszság, de ezzel lehet lehatárolni a szabadsági fokot. Az érzőlényeknek annyi mozgástér jut, amennyit ki tudnak használni. Kellő mennyiségű információ nélkül gondolkodási és cselekvési képességük megreked a fajukra jellemző szinten. Kommunikációs készségük primitív életvitelük miatt nemigen fejlődik. Vágyaik szükségleteik kielégítésére korlátozódnak. Létfeltételeiket is maguk teremtik meg, noha ez alkotójuk reszortja lenne... [17].

Isten-igényüket szélhámosok [18], vagy hiúságuk által motivált tudatlan személyek szítják, nekik maguknak nincs affinitásuk ilyesmire. Csordaszellemük miatt illetéktelenek [19] vezetik meg őket, ill. a saját nevükben fellépő [20], önjelölt mértékadók. Ezek hívei berzenkednek (!) a közvetlen istenkapcsolattól, ezért örömmel beérik az egyoldalú imával. Legfőbb ismertetőjelük az intellektuális érdektelenség, ami áthághatatlan akadályt gördít megmenekülésük elé [21].

A nem olvasó, szentírást nem forgató, az élet nagy kérdéseit nem boncolgató emberekkel Jézus sem tud mit kezdeni. Terminológiáját ismerni kell, szövegei elemzést kívánnak. Aki magánál tartja igéit [22], azon nem találnak fogást a hamis proféták [23].

[1] Tm 27.

[2] Tm 111.

[3] Esetének elemzése *Pintér István: Kenyértörés*, 50. old. (mek.oszk.hu/18400/18476)

[4] Tm 88., Mt 5,27–32; Mk 9,43–50

[5] 1Kor 15,50 Ez egy jézusi logion, vö. Tm 28., 113.

[6] Tm 28., 113., Jn 3,6; 6,63; Gal 6,8

[7] Tm 1., 59.

[8] Jn 14,27

[9] Jn 5,26

[10] Jn 1,1–5; Zsid 1,1–4

[11] Tm 16–17–18., Jn 6,62; 8,58; 17,24

[12] Tm 107.

[13] Mt 22,29–32 Isten „hatalmán” uralma, azaz befolyási köre, Országa-Világa értendő.

Az egyes létmódokról lásd *Pintér István: Az Írás szerint*, 24 – 28. old. (mek.oszk.hu/25100/25116)

[14] Jn 10,22–30

[15] Tm 86.

[16] vö. Tm 61., Mt 6,22–3; Lk 11,34–6

[17] Mt 6,25–34; Lk 12,22–32; Isz 132/113 Gondviselés csak a Fiak viszonylatában lehetséges!

(Az Isz 62/45-ben szereplő „égi madarak” az angyali létmódba került Fiúkat jelölik, ami egyelőre Jézusra vonatkozó fejedelmi többes, ahogy a Mt 19,12 esetében is.)

[18] Mt 7,15; Jn 10,8

[19] vö. Tm 11. Az „igaz” Jakab visszatérítette az apostolokat a júdaizmus gyökereihez.

[20] Jn 5,43b *Pintér István: Szentlecke Párról* (mek.oszk.hu/16500/16532)

[21] Lk 16,19–31 A 26. vers utal az érdektelenségre, ami mindkét irányból meggátolja a közeledést.

[22] Tm 80., Lk 11,27–8; Jn 8,31 megőrzik, megtartják = sajátjukként kezelve azonosulnak vele

[23] Mt 24,23–7; Mk 13,21–3; Lk 21,8

Nincs középút

A Tékozló fiú evilágot állította Isten helyére, és a világból kiinduló teológusok ugyanezt teszik. Materialista vallásfilozófiájuk társadalmi sikra tereli a jó akaratú embereket, akik emiatt koptatják ama kikövezett, széles utat [1]. Az erkölcsi-etikai célkitűzések azonban más (világnézeti) felismerésre térés nélkül nem valósíthatók meg [2]. A világ legfőbb jellemzője a váltivarúság. A homo sapiens számára „a világ” három részből áll. Férfiakból és nőkből; az általuk létrehozott férfias vagy nőies használati tárgyakból; s olyan intézményekből, amik férfiakat és nőket szolgálnak. A természeti háttérrel azért nem sorolom ide, mert az nem pusztán díszlet. Ellenkezőleg: ez a nemileg is megosztott milió termeli ki magából az egész – törvényszerűen kaotikussá váló – rendszert [3].

A sátáni teremtes koronája a férfi, alkotójának vele vannak céljai. A nő az őszövet-ségi szentírás szerint is csak segítőtárs. Ez azt jelenti, hogy sorsa minden szempontból sanyarúbb, mint párjéé. A szex mindkét felet aránytalan következményekkel terheli meg, a lányok-asszonyok azonban sokkal többet szenvednek, az élet más területein is. Ettől függetlenül a férfiak az egész nemüket hibáztatják, ha egyik képviselőjével pórul járnak. A szépségverseny egyszerű – és megalázó – nómustra, ami a „felhozatal” összeírását és kartotékozását szolgálja. Ebből az adathalászatból még évekig lehet profitálni.

Zsidókeresztény kultúrkörünk vallásos felfogása nem kedvez erotikus vágyainknak. Az egyén test és lélek szétválaszthatatlanságára esküszik, mert csak ebben a formában remélhet kielégülést. A monogám házasságot azért favorizálja, mert kizárólag e megszentelt frigy keretei között tevékenykedhet legálisan. Dr. Benedek István definíciója szerint pillanatnyi elmezavar az, ha végre azt csináljuk, amit szeretnénk.

Az embereknek az a fontos, hogy partnerük már ránézésre is férfi vagy nő legyen, tehát választottjuknak el kell érnie a nőiesség, illetve a férfiasság bizonyos fokát. Mikrovilágunkban nagyon kevés ilyen személy van, így ha feltűnik valaki, rögtön úgy érezzük: a delikvens nekünk van teremtvé. Ezt a bugyuta következtetést úgy vonjuk le, hogy a kiszemelt alany belső értékeit, sőt a nacionálját se ismerjük. Kénytelen-kelletlen le kell szögeznünk: a szexuális attitűd reflexszerűen működik, ördögi automatizmusként.

Az áhított „megértést” nem a közös érdeklődési kör biztosítja, hanem az ellentétes pólusok, amik vonzzák egymást. A hódítás igazából nem más, mint kölcsönös behódolás egy programnak. Ha egy (igazi) férfi s egy (igazi) nő találkozik, akkor kapcsolatuk előbb vagy utóbb, de törvényszerűen nemi jelleget ölt, mégpedig a körülményekre való tekintet nélkül. A fellobbanó vonzalom az érzéki kielégülés – a résbeérés (sic!) – mindent elsöprő vágya. A homo sapiens nem állat, ám az evolúciós sorban ahhoz áll a legközelebb [4]. A gyengébb nem előszeretettel aposztrofálja magát asszony helyett embernek (*mit mondjon erre „az ember”*), tudniillik nem akarja másodrendű lénnyé degradálni magát. Emancipációs törekvéseik azonban pont a nemi síkon feneklenek meg [5].

A hódító valójában evilág ura, aki az „itt és most” (vissza nem térő) lehetőségével kényszeríti rá akaratát a felekre. A pár ekkor úgy érzi, hogy mindent megnyert, de épp akkor indul el a lejtőn. A viszonyoknak ugyanis számtalan negatív következménye lesz, a sátáni kontraszelekció miatt. A rendes pasik a ribancokat kedvelik, és a szende nőknek is a gengszter típusú férfiak tetszenek. Finom lélek ide vagy oda, ha valaki a megfelelő gombokat nyomkodja, működik a dolog, mert mindkét nem „azt” akarja.

Hazudni persze lehet, evilágban ez ajánlott és elkerülhetetlen [6]. Ha nem az igazságot mondjuk, annak rövid távon pozitívnak tűnő hozadékai lehetnek. A Sátán nem fukarkodik a jutalommal, ha őt szolgáljuk. A meg hasonlítás s az undor csak később jön. Nagyobb baj, hogy paráznaságunkkal a pokol fenekét simogatjuk [7].

[1] Mt 7,13–4; Lk 13,24

[2] Tm 90., Mt 23,25; Lk 11,39; Isz 80/50,2; 109/53,1–3; 114/61

[3] Tm 10.

[4] vö. Tm 6.

[5] Tm 115., Lk 8,2; Isz 201/103

[6] Jn 8,44e

[7] Tm 113., Mt 5,27–30; Mk 9,43–50

A jegyesség – a hívő fiatalok számára – felfüggesztett börtön. Ők abban a tévhitben élnek, hogy kétféle erotika létezik; egy vallásos és egy világi... Sajnos, „az ember nem angyal, de nem is állat, és az a baj, hogy aki angyal akar lenni, állattá válik” [1]. Az ószövetségi szentírás – következetes szóhasználatával – deklarálja is, hogy az öncélú szexualitás nélkül nem ismerhető meg a másik fél. Ha viszont a ténykedések mögé az Örökkévalót is odaképzjük, nagy hibát vétünk.

A fiúk vidám és pajzán feleséget óhajtanak, olyat, aki képes valóra váltani diákori ábrándjaikat. Ehhez kiforrott karakterekre van szükség, magabiztos erotikus kultúrára, a nemi szereppel való természetes azonosulásra. A kölcsönös pszichoszexuális fejlődés viszont csak az esküvő után veheti kezdetét, ha van hozzá affinitás. A verbális kommunikáció is fontos, különben a termodinamika nem kerül egyensúlyba.

A szerelem persze mindent legyőz, de csak akkor, ha be is teljesedik. Az, amiről a költők énekelnek, mindössze sápatag fénye a manifesztálódó tettnek, azaz a koitusznak. Akinek ez az élmény rendszeresen osztályrészéül jut, az nem is kíván többet. A szerelem nem más, mint édes frusztráció, a csalódottak életérzése. A kizárólagosság igénye nagyrészt önzés, a hűség pedig olyasmi, amit leginkább a párunktól kívánunk meg.

Külső és belső

Istent számos jelzővel ellátták már, szépnek mégsem szokás nevezni... Teremtményeivel benépesített Világa nyilván lenyűgöző. Ugyanez nem mondható el a Sátán birodalmáról, amit Jézus siralomháznak titulál [2]. Gyerek koromban sokszor hallottam, hogy „az élet szép”, az utóbbi években ez valahogy elsikkadt. Talán túl sokat tudunk már a bioszféra véres körforgásáról. Szerintem a természet – nem természetes. Ez egy mesterséges élet, ami az Isten háta mögött kavarog, hazugságokkal átszőve.

Érdekes, hogy a homo sapiens képes szép dolgokat csinálni. Formatervezett gépeket, divatos ruhákat, lakajos bútorokat, áramvonalas autókat. Gyönyörű lovakat, aranyos kutyákat, ennivaló macskákat tud tenyészteni. Az emberek alkotója viszont kontár lehet. Dömpingeli a csúnya férfiakat és nőket. Dunát lehet rekeszteni az idomtalan végtagokból álló aránytalan testekkel és randa ábrázatokkal. Mire jó ez ?

Szinte minden szerelmes kimondta már: te vagy a legszebb a világon. Holott senki előtt se sorakozott még fel teljes létszámban a másik nem. Összehasonlítási alap birtokában biztos valaki másra szavaztál volna. Nemi sajátosságok nélkül nincs szépség. Cickó, cickó, vagyon e szép lányon... A Krisna háré sajnos nem jön be. Egy arc varázsa annál inkább. Szem a lélek tükre. Bele lehet bolondulni. Csak nem szabad, mert az sátánimádásnak minősül, az alkotó előtti leborulásnak [3]. A muszlim asszonyok, ha fátyol nélkül futnak össze egy férfival, akkor a szoknyájukat kapják az arcuk elé.

Bizony, vannak nők, akikre ráférne a mesterséges intelligencia... Ez azonban egyáltalán nem gátolja őket a folyamatos véleménynyilvánításban. Minden megoldásra tudnak egy problémát. Igaz, lánykorukban drágák, de feleségként már *méregdrágák*. Jó, vannak belső értékeik is. Legalábbis a nagy könyv szerint [4].

A hívő fiúk fejébe pedig bele kell verni, hogy második esély nincsen. Legalábbis az *igazi* lányoknál. Az alkalom elszáll, az óra ketyeg, jönnek a riválisok. Ez nem fair play, ez elkeseredett küzdelem, háborús szabályokkal. Bénázni nem lehet... Nem akartad már az elején elrontani? Na, akkor sikerült. Hogy ez igazságtalanság? A Hazugság atyjának birodalmában ne keress Igaz-ságot, mert hiányzik belőle [5].

[1] Blaise Pascal

[2] Isz 57/129 Nevezett intézmény a börtönben található, s kivégzésre váró rabok vannak benne.

[3] vö. Lk 4,5-6

[4] Tm 115.

[5] Jn 8,44

A homo sapiens boldogság-igénye nemileg meghatározott hústestéhez kapcsolódik. Minden más kielégülési lehetőség pótcselekvés. A társadalmi ambíciók rejtett vagy kóros szublimálási formák. Szerencse, hogy Isten által teremtett pokol nincsen. Pokolnak az a hely minősül, ahol pokoli körülmények vannak. Itt csak beszélhetünk a mennyországról, ami azt jelenti, hogy nem ott vagyunk ! Hogy hol tartózkodunk, azt a papok se tudják. A híveket meg nem is érdekli... Ahogy az sem, hogy mi az ember... Így aztán vak vezet vakot [1]. Bele a verembe [2]. Ezt Jézus mondta, aki már járt a mennyben [3], ő látta s hallotta azt az Atyát [4], aki nem asszonytól született [5] és nem emberkéz alkotásaiban lakik [6]. Irgalom vezérelte nemes cselekedeteket bárhol lehet végezni, kultikus helyekre tehát nincs szükség [7], csupán egy kincset rejtő szántóföldre [8].

Csoda, hogy a meggazdagodás egyáltalán lehetséges [9]. Ezért a pénzért [10] sehová se kell menni, mert az élet helye bennünk van [11]. Ha élünk a közvetlen istenkapcsolat kialakításának lehetőségével [12], akkor bármit megtehetünk ! [13]. Három nap alatt is [14] üdvözülhetünk [15], mert a királyság rajtunk fordul [16]. Várni nem szabad [17] s nincs is mire, hiszen életre nemzhető lelkünkön kívül semmink sincs [18]. Amit ezen kívül megszerezhetünk, az amortizálódó vagy elavuló dolog [19], s halandóságunk miatt birtokolhatatlan, ezért *számunkra* értéktelen [20]. A biológiai létnek egyetlenegy értelme lehet: a világ mellett való elhaladás, az örök haza felé [21]. Ezt az utat [22] kizárólag a tudat járhatja be, Célba csak igazi [23], praexistens énünk érhet [24].

Ehhez azonban érintettség alapú tudásszomj szükséges [25]. A jézusi példabeszédek megértéséhez ész kell [26], a Szellemi Hagyaték [27] fokozatos megfejtéséhez szintén. *Szívből* [28] megbocsátani és *zokszó nélkül* [29] lemondani valamiről csak az tud, akit megtanítottak a mennyek királyságára [30]. Ennek nem kedvez a házasság, sőt erősen megnehezíti a Mester követését [31].

- [1] Tm 33., Mt 15,14; Lk 6,39; Isz 80/50,1; 108/197
- [2] Jn 9,39–41 A gödör esetleges képződmény, a vermet viszont előre kiássák !
- [3] Jn 3,13; 6,33; 6,38; 6,51; 6,58
- [4] Tm Mt 5,8; Jn 5,37b; 6,46; Zsk 35. (Fülöp-evang 109.)
- [5] Tm 14.
- [6] ApCsel 7,48–9
- [7] Jn 4,19–24
- [8] Tm 110., Mt 13,44; Lk 18,8b pénz = olyasmi, ami mozgástérhez juttatja az embert, amivel élhet
- [9] Tm 1., 28., 82. Az ember akkor csodálkozik, ha egy képtelenségnek tűnő dolog ténynek bizonyul.
- [10] Tm 82., 96., 110. Ez az uralkodás szuverén jellegű, mert saját jogon történik (vö. Jn 16,23–7).
- [11] Tm 2., 3., 28., Lk 17,20–1 Ezen a „földön” keres hitet az Emberfi (Lk 18,8b).
- [12] Tm 71., 107., Isz 123/204
- [13] Tm 34., Lk 11,20–2 A győztes azt csinálhat a zsákmányával, amit akar.
- [14] Lásd *Pintér István: Az elvetett kő*, 46 – 52. old. (mek.oszk.hu/15000/15052)
- [15] Egy lelki- vagy tudatállapot eléréséről van szó.
- [16] Tm 1., 19., 93., 95., Mt 7,7–8; Lk 11,9; 18,7–8 Hozzáállásunk és fejlődőképességünk függvénye.
- [17] Tm 114. A jüdaizmus a várakozásról szól !
- [18] Tm 67., Mt 16,26; Mk 8,36; Lk 9,25
- [19] Tm 55., Mt 6,19–21; Lk 12,33–4
- [20] Tm 63., Mt 6,19–21; Lk 12,16–21; 12,33–4; Isz 136/221; 155/50
- [21] Tm 41., Jn 18,36; Zsk 39. (Fülöp-evang 100.), Isz 133/34,8; 148a/75
- [22] Jn 14,6; 15,1–8
- [23] Tm 16–17–18., 48., Jn 6,62; 8,14; 8,23; 8,58; 17,24
- [24] Bővebben *Pintér István: A vidám pokol*, 7 – 8. old. (mek.oszk.hu/20400/20470)
- [25] Tm 68 – 69 – 70., Mt 5,6; Lk 4,18–9; 6,21
- [26] „Még ezt sem értitek ? Akkor hogyan fogjátok majd fel a többit ?” (Mk 4,13)
- [27] mek.oszk.hu/14600/14682
- [28] Mt 18,35 (Mt 5,25–6; Lk 12,57–9)
- [29] Tm 7.
- [30] Mt 13,51–2; Jn 3,11; 6,45; 6,65
- [31] Lk 14,26–7 A kivégző kereszt naponkénti (Lk 9,23) felvételéről van szó !

A nemiség azért töltheti be a csúcserték szerepét, mert antropomorf szemléletünk nélkülözi az összehasonlítási alapot. Megosztottságunk érzéki viszonylatokban is kielégülés után kiált [1]. Az Emberfi ugyan megígérte a beteljesülést [2], ám váltivarú lényekként a dolog magasabb rendűségében csak hinni tudunk. A paráznaság azonban – bűncselekményekre inspiráló volta miatt – tényszerűen gátolja meg az örök élet megszerzését [3]. Szélsőséges érzelmek játékszereiként a Sátán szórakoztatóivá is válhatunk, ha szerelmi bánatunkban mindent eldobunk, semmiért.

A szexről való lemondás nélkül testünk folyton csatázni fog a lelkünkkel [4]. Pál az efézusiakhoz írt levelében – kissé konfúz módon, de – az Elsőszülöttről beszél:

„Mert ő a mi békességünk, aki a kettőt egyggyé tette, azzal, hogy az ellenségeskedést, ezt az elválasztó közfalat *saját húsában* lebontotta... hogy magában a kettőt egy új emberré teremtsen...” [5]

A szóban forgó béke a tudás biztonsága, amit Jézus nyújt [6] követőinek. Az ismeretek vételéhez azonban egy értő érzékszervre van szükség. Ez a „kehely” [7] akkor válik alkalmassá az igazi mammon felfogására, ha teljesen kifényesedik [8]. Ezt a ragyogást [9] nem az erkölcsi-etikai tisztaság okozza, hanem a belső [10] megtisztulás, a lelki homogenitás, ami a külsőnkre is ki fog ülni [11]. A lényeg rendbe tevésével tehát automatikusan rendbe teszünk mindent [12]. Az ezt követő, újjászületés okozta büntelenség [13] már magától értetődik...

[1] vö. Tm 10.

[2] Tm 16.

[3] Tm 88., Mt 5,27–30; Mk 9,43–50

[4] Tm 47.

[5] Ef 2,14–6 (Csia Lajos fordítása)

[6] Tm 91., Mt 11,28–30; Jn 14,27

[7] Tm 90., Mt 23,25; Lk 11,39

[8] Tm 61., Mt 6,22–3; Lk 11,34–6

[9] vö. Mt 5,16; 13,43

[10] Tm 23., 49., 52., Jn 3,5–7; 6,63

[11] Tm 2.: a királyság bennetek és kívületek van = meg fog látszani rajtatok

[12] Mt 23,26

[13] Jn 8,45–7; 1Ján 3,9

Belső beszéd

Bevezetés

Mikor az ember gondolkodik [1], tulajdonképpen magában beszél. Nem fennhangon, mint a templomban előre furakodó farizeus [2], hanem hallható szavak nélkül. Ilyenkor Isten a közönségünk [3], akár akarjuk, akár nem [4]. Ő abban ítél meg bennünket, amiben épp talál [5]. Ez azt jelenti, hogy mentális irányultságunknak nem feltétlenül kell cselekvésben realizálnia [6], mert a lelki elköteleződés ugyanolyan érvényű [7]. Aki élő eledel [8] helyett holt dolgokra [9] ácsingózva tudatosan asszimilálja [10] azokat, az megöli magában a Pneumát [11].

Egy érzőlényt a szórakozásai minősítenek, tehát szabadon választott tevékenységei. Létszükségletei nem fedezhetik boldogság-igényét, még a periodikusan kielégülő szexuális vágyai se. Ady Endre megvallotta a fenség titokzatosságába burkolózó ember kívánságát: szeretném, ha szeretnének. Ez túlmutat a lelket is megbolygató érzékiségen („*Jaj, ez se minden*”), hisz az erotikában egyszerre van jelen az elkülönülés és a beolvadás egymást kioltó paradoxona.

Egyén és társadalom szükségképpen irtózik egymástól [12], mert az egyed tulajdonságait feltételező jellemzői egyfelől irritálják, másfelől korlátozzák az egymásra (is) utalt feleket. A személyiség – szellemi és anyagi értékei védelmében – jogokat követel magának, míg a közösség köteleességekkel szűrki az individuum karakterét. Nyilvánvaló, hogy a konszenzus csak azonos mentalitás esetén valósítható meg, ami értelemszerűen megszüntet bármiféle kizárólagosságot, már (az utópisztikus) kommunizmusban is.

Az ilyen jellegű bírvágy mindössze a nemi partner viszonylatában jelentkezik, s az elsődleges érzelmi vetület háttérében biológiai, gazdasági és vallási-erkölcsi vonatkozások húzódnak meg, mégpedig ebben a sorrendben. Ha ezekkel a hátrányos következményekkel nem kellene számolni, akkor – szeretőnk emberi jogaira való tekintettel – feladható lenne önzésnek minősülő követelményünk.

[1] Tm 1. Az élet nagy kérdésein! Lásd *A szűk kapu*, 104 – 105. old. (mek.oszk.hu/08000/08061)

[2] Lk 18,9–14 Az illető szavai nem magának, hanem a közelében állóknak szóltak! (vö. Mt 6,1–6)

[3] vö. Mt 6,6

[4] Jn 3,19

[5] Isz 178/228

[6] Ezt értette félre Pál (vö. Róm 10,9; Efézus 2,8–9).

Hitnek ugyanis csak az számít, amit Jézus annak mond! Az Igéivel való azonosulásról van szó...

(vö. Tm 80., Lk 11,27–8; Jn 6,29; 8,31–2)

[7] Jn 5,24–9 (Jn 3,15–8; 4,23–6)

[8] vö. Jn 6,27–59

[9] Tm 55., Mt 6,19–21; Isz 32/124; 51/192; 135/220

[10] Tm 10., Zsk 45.

„Ti, akik halott dolgokból ettetek, és azokat élővé tettétek, mit tesztek majd, ha élőket esztek?”

(Hippolyt Ref. V. 8,32)

„A holtat életre keltettem, és az élőket legyőztem [sajnos].” (Tamás csel. 147/12)

[11] Tm 27., 63. A gazdag ember „saját éjének szakán” halt meg, azaz szellemi sötétségben!

[12] *Pintér István: A vidám pokol* (mek.oszk.hu/20400/20470)

Tekintve, hogy a mennyben nem nősülnek, és férjhez sem mennek [1], valószínűleg földi értelemben vett szaporodás sincs, hiszen az Élet örök volta feleslegessé teszi az ön-reprodukción [2]. Ha „hús és vér nem örökölheti Isten királyságát” [3], akkor a test nemi determináltságával összefüggő problémák – biológiai halálunk után – okafogyottá válnak. Ezek a mesterségesen elkészített pszichoszomatikus [4] akadályok arra vannak, hogy az embereket a bűnös életmód felé tereljék, ami üzembiztosan megöli őket [5]. Ez egy programvezérelt [6] öldöklés, amely önfenntartó láncreakcióként [7] működik. A gyilkosok [8] észre sem veszik, hogy maguk is áldozatok [9].

Igazi mammont !

A francia forradalom jelszavai társadalmi méreteken megvalósíthatóak, az egyén szempontjából azonban a szabadság és a testvériség csupán egyenlőség esetén realizálódhatnak. Ez azt jelentené, hogy bővelkedne azokban a sikerélményekben is megnyilvánuló lehetőségekben, amiket hústestének állaga biztosítana neki. Boldogság-igénye ugyanis abban az esetben elégülhetne ki, ha szexuális jellegzetességei erre esélyt adnának. Elidegeníthetetlen minőségbeli tulajdonságokra gondolok, nemenként különböző ismérvekre, amik az emberi méltóság szerves részei (lennének).

A homo sapiens egyik szabadon választott tevékenysége a célirányos gondolkodás, melynek tárgyai minősítő szerepet töltenek be. Ha elmélkedései megrekednek a létszükségletek szintjén, akkor csupán emberszabású állatként definiálhatjuk. Igazi, én-tudatos személlyé [10] az elvont filozofálás teszi [11], ami magától értetődően vallási kultúrköréhez kapcsolódik, lelkiismereti kritika formájában [12]. Ha ez rendszeres jelleget ölt [13], akkor az állhatatos [14] kereső Célba is ér [15].

Egy érző lélek ismeri a válaszok után kiáltó (végső) kérdéseket [16]. A kutató elmét az önmarcangoláson kívül [17] az a szolidáris frusztráció [18] is hatalmába keríti, amit a spontán feltámadó irgalom inspirál. Könnyű észre venni, hogy mások is hasonló cipőben járnak. Jézus „munkáit” [19] az a fajta szociális érzékenység motiválta, amit követőitől szintén elvárt [20]. Csodás tettei számára nem voltak csodák, mindössze a homogénná vált – s ezért *tökéletes* vagy *új* – ember természetes megnyilvánulásai [21].

[1] Mt 22,30; Mk 12,25; Lk 20,34–5

[2] Lk 20,36

[3] 1Kor 15,50; Jn 3,6; 6,63

[4] vö. Tm 28., 81., 88., 113.

[5] Jn 3,19–21; 8,3–5; 8,24; 8,31–4; Róm 8,5–8; 8,13; Gal 6,8

[6] Jn 2,24–5 Aki tudja, hogy mi az ember, az valamennyit ismeri.

[7] Jn 8,38b; 8,41a; 8,44; 16,1–4

[8] Jn 7,1; 5,18; 7,20; 8,37; 8,40–1a; 8,44; 10,31

[9] Jn 3,14; 8,34–47 Ábrahám csak az Istennel kötött szövetség szimbóluma.

[10] Bővebben *Pintér István: A vidám pokol*, 7 – 8. old. (mek.oszk.hu/20400/20470)

[11] Tm 12. Máté értelmes filozófushoz hasonlította Jézust.

[12] Tm 2., 3., 4., Mt 13,52; Jn 7,14–5

[13] Tm 26., Jn 6,32 Ez a vers totális trónfosztás, a jüdaizmus felülírása.

[14] Tm 95., Mt 7,7–11; Lk 11,9–13; 16,11–2; 18,1–8 Az Atya örök érvényű ismereteket nyújt.

[15] Tm 1.

[16] Tm 4. Ehhez elegendő körülnézni közvetlen környezetünkben.

[17] Lásd *Pintér István: A gyalázat tetőfokán*, 13 – 15. old. (mek.oszk.hu/25500/25567)

[18] Lásd *Pintér István: Válogatott tanulmányok*, 50 – 51. old. (mek.oszk.hu/08000/08019)

[19] Jn 5,17; 9,3–4; 7,21; 10,31–2

[20] Mt 5,16; Jn 3,17; 17,20–3 A világ megmentésének a szőlőben való dolgozás a módja! (Mt 20,1–16)

[21] Tm 21., 29., 36., 47., 61., 76., 107., Isz 123/204; Mt 18,19–20; Efézus 2,14–7a; Zsk 63.

A mátei és az efézusi igehely is test és lélek egyesüléséről szól, egy ily módon újjá vált emberben.

A közhiedelemmel ellentétben, az Emberfinek vannak titkai, melyek csak a méltók előtt tárulnak fel [1]. Ezek királyként [2] gyakorolhatják Isten igazságosságát [3], vagyis szuverén „jogi” személyként [4]. Tetszés szerinti tevékenységeiket [5] a saját szakállukra végezhetik, mert az irgalmas szamaritánushoz hasonlóan [6] már öszönösen cselekszik a jót. Jézus erre a spontaneitásra céloz a jobb és bal kéz automatikus mozgásával, amit az egynemű (egy-szerű, tiszta, kifényesedett) lélek tesz lehetővé [7], ami nem más, mint az életre nemzett [8] Pneuma. Ennek megléte, illetve hiánya olyan nyilvánvaló a Pásztor szemében, mint az állatok fajtája vagy neme [9].

A Mester számon tartja [10] térben s időben szétszórt tanítványait [11], akik kised nyáj [12] módjára kronológiai sorrendben követik őt a Fiúságban. Ezek az egyének [13], nemüktől függetlenül [14], ismerik vezetőjük hangját [15], azaz tisztában vannak terminológiájával. Ők eljutnak rejtett szavainak rétegeihez, vagyis helyesen tudják értelmezni logionjait és példabeszédeit [16]. A teljes megvilágosodás folyamatának van egy alapvető feltétele, nevezetesen: a más (világnézeti) felismerésre térés [17]. Aki nem jön rá *magától* arra, hogy ezt a világot nem a Jóisten teremtetten, azzal nincs mit kezdeni [18].

A külső sötétség birodalma

A materialisták azt mondják; a tudat az anyag tükröződése, saját maga vetülete. Kérdés: mi ez az anyag, hol van, mióta, s miből áll. Biztos, hogy anyag? Vagy csak azért tűnik annak, mert anyagi eszközökkel vizsgáljuk. Az anyag csupán magát látja, ettől az, ami. Állítólag öröktől fogva létezik, s folytonos mozgásban van. Miért? Azért, mert ha statikus állapotban lenne, akkor nem jöhettek volna létre a természeti törvények, amik kölcsönhatások eredményei. Ezek véletlenszerűen mennek végbe, új meg új törvényszerűségeket szülve. A fizika némi fáziskéséssel követi őket. A tudomány igazából csak helyhez és időhöz kötött megfigyelés. Eszközei korlátozottak, maga a regisztrálás módja is befolyásolja a történéseket. Ez egy öntörvényű anyag, ami nem hagyja, hogy játsszanak vele. Igazából olyan istennek minősül, aki nem tűri az összehasonlítást. Nem méreti meg magát, nehogy kiderüljön: nem ő az Abszolútum [19].

Amikor a természetről beszélünk, akkor a földi viszonyokra gondolunk. Már a szomszédos bolygók időjárása is olyan, hogy az itteni tornádók azokhoz képest csak wellness attrakciók. Emberi áttelepülés még a Hold vonatkozásában se jöhet szóba. Az űr „meghódítása” csak orbitális szintet jelent. Sérülékeny szervezetünk nem tesz lehetővé csillagközi utazásokat. Akváriumba zárt aranyhalak vagyunk, akik szájukat tátogatva nézik az üvegen túli világot, ami univerzumnak látszik. Ha az ezt alkotó *anyag* örök is, meg mozog is, akkor egyszerűbb istennek nevezni. Legfeljebb (az erkölcsi) töltése lehet kérdéses.

[1] Tm 62., Mt 5,7; 6,3; 7,21; Mk 4,11; Isz 55a/55 (Tm 93 – 94 – 95.)

[2] Tm 1., 82.

[3] Mt 6,33 (Csia Lajos fordítása)

[4] vö. Mt 9,1–8; Mk 2,1–12; Lk 5,17–26

[5] Tm 110. A talált pénzt (vö. Tm 77.) az ember saját belátása szerint használhatja fel.

[6] Lk 10,25–37

[7] Tm 61., Mt 6,22–3; Lk 11,34–6

[8] Tm 71.

[9] Mt 25,31–3 Itt nem holmi „utolsó ítéletről” van szó, hanem az előzetes kiválogatásról! (vö. Tm 22.)

[10] Lk 10,20; Jn 10,3; 10,27

[11] Mt 8,11; Lk 13,28–9; Jn 3,8; 10,16; 17,20

[12] Lk 12,32; Jn 10,1–30

[13] Tm 1., 2., 3., Mt 7,13–4; Lk 13,24

[14] Tm 115.

[15] Jn 10,4–5

[16] Tm Prológus, Jn 16,12–5

[17] Mk 1,15

[18] Tm 4., Mt 18,3 180 fokos szemléletváltásra van szükség! (Csia Lajos fordítása)

[19] Bővebben *Pintér István: A fizika költészete* (mek.oszk.hu/18800/18894)

Kínos kimondani, de a materialista szemlélet csúcsa a hitlerizmus. A rációra épülő falanszter rendszer kialakítása fajnemesítéssel jár együtt. Az eugenetika csak felgyorsítja a természetes kiválasztódást. Ha a táplálékláncot nézzük, mindig az erősebbé a pálma, aki neki megfelelő étletteret hoz létre, előbb-utóbb ökológiai alapokon. A nemi erkölcs és a család szerepe alárendelődik a technokrata ideológiának. Egy Orwell által prognosztizált társadalomban nincs helye az egyén boldogság-igényének.

Islám beütéssel megterhelt zsidókeresztény kultúrkörünk tulajdonképpen panteista világnézet szerint működik. Persze, van egy Örökkévaló, aki megteremtette nekünk ezt a csodaszép étletteret, tehát nincs is más dolgunk, mint uralmunk alá hajtani ! [1]. Isten szándékai kifürkészhetetlenek, szerencsére azért gondot visel ránk [2]. Az senkinek sem jut eszébe, hogy az Abszolútumnak ingyen s bérmentve kéne biztosítani a létfeltételeket. Az ételt-italt azonban magunknak kell előteremteni, a Bibliában is ez áll ! [3]. A Magaságos tehát vagy kívül marad a Világegyetemen, vagy benne rejlik... A geocentrikus és emberközpontú Törvény talaján álló Pál ez utóbbit sugallja [4].

Az idő, a tömeg és a tér összefügg. Most nem arra gondolok, hogy ha szép az idő, akkor a tömeg kimegy a térre. Fény alapú civilizációban élünk, a fény pedig nem szemcsés, hanem „hullámos”. A tömeget, mint az anyagra jellemző dolgot, tehát elfelejthetjük. Materialista értelemben vett anyag nincs [5]. Az Univerzum 80–90 százalékát kitevő sötét energia csak negatív előjelű impulzus, ami a szellemi szövet – az igazi anyag – perturbációja, azaz Isten-telen vetülete.

Tudatunk legmélyén [6] egy örök és dinamikus, pozitív töltésű „közeg” tükröződik, ami nem más, mint életre nemzhető Pneumánk [7]. Az istenfélelem praeexistens lényünk emlékeztetése: tudod, hogy van Isten, állítsd hát helyre vele a közvetlen kapcsolatot [8]. Eme figyelmeztetések [9] az érdektelenség [10] lelkületi gátját hivatottak lerombolni, ami *mindkét irányból* meggátolja a lehetséges fúziót [11].

Halhatatlanná tehető lelkünk [12] „lehetőség halmazállapotban” van [13], egészen a biológiai exitus napjáig ! [14]. Ezért nem Cél-szerű – önhibánkból avagy véletlenül – soron kívül elhunyni [15], még jóval azelőtt, hogy létrehoztuk volna magunknak az első feltámadást [16]. Erre fordítható időnk korántsem végtelen...[17].

A materialista filozófusok által definiált (?) „anyag” holléte enyhén szólva kérdéses. Az einsteini téridő – időutazásokat is lehetővé tevő – féreglyukai más világegyetemekbe nyílnak, ám ez nem oldja meg a problémát. Akkor sem, ha ezek az élőhelyek végtelenek. Amikor egy laikus ezt a kifejezést hallja, térbeli végnélküliségre gondol, ami ostobaság... A végtelen egy tér-idő kategória fosztóképzős alakja, a térbeli tagadása. Másik értelmezése az, hogy az illető dolognak nincsenek lehatárolt végei. A gömb például ilyen test, de ettől még véges mennyiségről beszélünk, hisz mérete, tömege és térfogata jellemezhető, ahogy más fizikai paraméterei is.

[1] 1Móz 1,28

[2] Mindenkit körül ölelő védőburok nem létezik, atyai gondviselés – értelemszerűen – kizárólag az Isten igazságosságát kereső Fiak viszonylatában lehetséges (Mt 6,33; 10,29–31; Lk 10,20; 12,32; Jn 16,23–7).

[3] 1Móz 3,18–9 Az asztali áldásban tehát a családfenntartót kell dicsérnünk !

[4] Efézus 4,6; ApCsel 17,27–8 Bővebben *Pintér István: Szentlecke Pálról* (mek.oszk.hu/16500/16532)

[5] Bővebben *Pintér István: A fizika költészete* (mek.oszk.hu/18800/18894)

[6] Tm 1., 2., 3., **28.** A lélek az agyban van.

[7] Tm 2., 27., 71., Lk 17,20–1

[8] Tm 18., 109., Jn 12,26; 14,3; 14,12; 17,24; Róm 8,19–22

[9] Isz 31/133; 38d; 65/86; 94a/135; 94b/76; 95/136; 105/205; 106/175

[10] Tm 27., Lk 16,26

[11] Tm 107.

[12] Tm 10., 112., Jn 8,51 Aki (létmódja miatt) nem látja a halált, azt a halál se látja !

Az egyes létmódokról lásd *Pintér István: Az Írás szerint*, 24–28. old. (mek.oszk.hu/25100/25116)

[13] Tm 2., 37., 71., Jn 7,37; 12,26; 13,33; 14,1–3; 17,24

[14] Tm 41., Lk 13,6–9; Isz 133/34,14–16

[15] Lk 13,1–5 hasonlóképpen = életre nemzett Pneuma hiányában

[16] Tm 1., Fülöp-évang. 100. (Zsk 39.), Filippieknek 3,10–2 (Csia Lajos fordítása)

[17] Tm 26., 37., **57– 58 – 59.**, 63., 93., Mt 25,1–13; Jn 8,43–7; 12,35–6; Isz 107/116,2–3

A „végtelen” fogalmát leginkább az idő felől közelíthetjük meg. Isten abszolút ideje – az örök jelen – egy *önmagában való* élet [1]. A Föld nevű bolygón, amely számunkra a Világegyetem kitüntetett pontja, saját időt mutatnak az órák. Innen nézve a végtelennek van kezdőpontja, csupán távlatai vesznek homályba. A létezés azonban praexistens [2], vagyis az igazi végtelen kétirányú, azaz saját magába hajlik vissza. Az időutazás [3] azért nem lehetséges, mert ez maga egy időutazás !

Az igazak álma

Bulányi György a Magasságos viszonylatában a boldogságot összemosza a filozófiai értelemben vett kielégüléssel, melynek szerinte a hiányt nem ismerés az oka [4]. Pál apostol a boldog Isten dicsőségéről beszél [5], tehát mindketten az Abszolútum teljességét, vagyis „halmazállapotbéli” mivoltát jelölik meg a boldogság okaként. Jómagam [6] azért tartom boldognak, mert mindig homogén [7] lelkiismeretével-lényegével összhangban viselkedik. Jézus is ezt a fajta tökéletességet írja elő követőinek [8].

Az örök életre vágyó ember valójában örök ifjúságra, azaz állandóan rendelkezésre álló energiára áhítozik. Madách Imre azzal, hogy egy nő, Hippia ajkára adja e szavakat:

„Oh bohó !

Hát bírod-é őt vég nélkül ölelni ?”

azt jelzi, hogy ez mindkét nem közös óhaja lenne. A homo sapiens boldogság-igénye tudniillik nemileg meghatározott hústestéhez kapcsolódik. Minden más kielégülési lehetőség pótcselekvés. A társadalmi ambíciók rejtett vagy kóros szublimálási formák. Az interperszonális relációban habituálódó (koitaló) ember aktus közben semmi másra nem vágyakozik, ezért preferálja az azt legalizáló házasságot.

E törvényesen megszelídített vagy vad kötelék evilág legkisebb sejtje, s mint ilyen, a Pneuma tönkretételének rendkívül alkalmas eszköze [9]. A történelmi kereszténység, ami a békés családi élet zászlóvivője, szembe megy Jézus szándékaival [10]. A koitalás következtében létrejött (amortizálódó) testi közösség [11] maga a problémáit újratermelő lét... Ennyit adott nekünk a Sátánná lett Tékozló fiú.

Többhöz csak a közvetlen istenkapcsolat juttathat bennünket. Ennek kialakítására Jézus óta megvan a lehetőségünk ! [12]. Mindössze Cél-irányosan kell gondolkodni [13], figyelmen kívül hagyva [14] előjáróink rossz tanácsait [15], és a vallási hagyományainkban gyökerező [16] dogmákat.

[1] Jn 5,26 (Jn 1,1-5; Zsid 1,1-4; Jel 22,3-5)

[2] Tm 17., 18., Jn 6,62; 8,14; 8,21-3; 8,58; 17,5; 17,24; Fülöp-evang. 111. Zsk 44.

[3] Lásd *Pintér István: A fizika költészete*, 46 – 47. old. (mek.oszk.hu/18800/18894)

[4] *Merre menjek ?* 33. old. Bokorliget Kiadó, Bp., 1995.

[5] 1Tim 1,11

[6] *Pszichén innen, és túl...* 94 – 97. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)

[7] Isz 49/157 egy-szerű = egynemű, keveretlen, nem megosztott (vö. Tm 61.)

[8] Mt 5,48

[9] Mt 5,27-30; 19,10-2; Mk 9,43-50; Isz 144/45

[10] Tm 9., **15.**, 83., Mt 10,34; Lk 12,49; Jn 7,7

[11] 1Móz 2,24-5 A Biblia lélekről nem beszél...

[12] Jn 11,48; 12,19 semmi hasznatok már = nyilvánvaló, hogy nincs szükség közvetítőkre !

[13] Tm 1., 26. Jézus szellemi hagyatékának segítségével ! (vö. Tm 84., 109., Jn 16,12-5)

[14] Tm 2., 3. hétnapos = körülméletlen, azaz nem áll a hamis Törvény (Tm 85., Lk 16,16) hatálya alatt

[15] Tm 38., 103., Mt 5,20; 10,16; 23,9; 23,13; Lk 11,52; Isz 80/50,1; 80/50,2; 84/144; 108/197

[16] Tm 39., 51., Mt 15,13; Isz 109/53 (Tm 10., 45., Mt 5,17-20; 11,11-3; Lk 16,16-7)

A hivatásos híveknek bőven elég a „kapcsolat” vallási szervezetek által „közvetített” módozata is. Nekik ugyanis nincs igényük arra a megistenülésre [1], melynek lehetősége – praexistens volta miatt [2] – kezdettől fogva fennáll [3]. Vak vezetőik [4] saját jól fel-fogott érdekükben [5] vállalják az irányítást, ami lényegében szélhámosság. Az alsó pap-ság pedig hiúság motiválta tudatlansága miatt nem látja a fától az erdőt. A hierarchia csúcán azonban mindig is tisztában voltak [6] azzal, hogy (újja-) születése okán [7] kit illet a királyi szék [8], mondhatni: a főpapi tiara.

A jézusi belső beszéd – pedagógiai okokból – fennhangon mondatott el [9]. Ez az imaszerű gondolatfüzér a Miatyánkkal cseng össze. Az Atya „nevét” tudniillik kizárólag nyilvános működésekkel lehet megszentelni. Ezt a szavakkal, tettekkel s jelképes cselekedetekkel végzett, eltusolhatatlan demonstrációt [10] szeretné látni... Ha Fiúi státusba kerülünk, akkor a mi napunk is eljön ! [11].

[1] Jn 3,2; 5,41-5; 7,17; 10,31-9; 17,22

[2] Tm 17., 18., Jn 6,62; 8,14; 8,21-3; 8,58; 17,5; 17,24; Fülöp-evang. 111. Zsk 44.

[3] Zsolt 82,6

[4] Tm 33., Mt 15,14; Lk 6,39; Jn 9,39-41; Isz 80/50,1; 108/197

[5] vö. Jn 11,48

[6] Tm 65., Mt 21,38; Mk 12,7; Lk 20,14

[7] Tm 36., 45., 102., 106., Lk 14,26; Jn 3,3-7; Isz 172a/190; 172b/207

[8] Tm 1., 82., Mt 19,28; Lk 22,28-30

[9] vö. Jn 17,1-26

[10] Tm 31., Mt 5,14; Jn 3,21

[11] Tm 3., Mt 20,1-16; Jn 8,56 Ez lesz Jézus második, ill. *n*-edik eljövele.

Bővebben: *Pintér István: Mint a nap!* (mek.oszk.hu/22000/22058)

Értelmes hiszekegy

Hiszek a numerikusan és nemileg nem jellemezhető, de személyes Istenben, aki *végső okként* [1] minden láthatónak és láthatatlannak [2] teremtetője.

Hiszem, hogy *áthatja* a mindenséget, és halott világunkban [3] is megnyilvánulhat, ha lelki rokonai támadnak [4].

Hiszek az egy Úrban, vagyis a számunkra legfőbb mértékadóban, Isten *kronológiailag* első és *mindmáig* egyetlen földi hozzátartozójában, aki közvetlen istenkapcsolata következtében [5] a kinyilatkoztatás kútfejévé vált [6].

Hiszek a *tudással felhatalmazott* Emberfiben [7], akinek lényege – alkotó elemként [8] – a földi időszámítás előtt is megvolt [9].

Hiszem, hogy gondolkodás által világosodott meg [10], és szellemi újjászületése miatt a homo sapiens számára a *lehető legvalóságosabb* Isten lett.

Hiszem, hogy azért vállalta a kereszthalállal járó nyilvános működést, hogy lebontsa Evilág Urának műveit [11] *mindazokban*, akik *életűtszerűen* akarják követni őt [12]. A többiek előtt logionjainak értelme rejtve marad [13].

Hiszem, hogy Isten *kizárólag* ezekre a térben és időben szétszórt [14] Fiakra képes gondot viselni, az ő bűneiket tudja megbocsátani [15], akkor, amikor útra kelve vállukra veszik saját kivégző keresztlükét, az Örömhírt demonstrálva [16].

[1] Jn 8,37–47; Isz 57/129 (A siralomház után kivégzés következik !)

[2] Tm 14., 16., Jn 3,12–3; Fülöp-evang 109.; 1Kor 2,9; 2Kor 4,18; Kol 3,2; Efézus 6,12

[3] Tm 4., 55., Jn 7,7; 1Ján 2,15–6; 3,13; 5,19–20a; Isz 32/127; 62/145; 133/34,4–16; 156/110

[4] Tm 107., Mt 17,20; 18,19; Mk 11,23; Lk 12,31–2; Róm 8,14–22; Isz 123/204

[5] Jn 5,17–23; 8,26–9; 10,30; 10,38; Fülöp-evang. 122., Mária-evang. (Zsk 109.)

[6] Tm 12., Jn 3,1–21; 4,13–4; 4,25–6; 7,37–9; Róm 10,17; Tm 102., 106.

[7] Jn 3,11–3; 3,27–8; 3,31; 3,34–6; 6,32–5; 6,45; Gal 1,3–4

[8] Tm 78., Jn 1,1–3; 17,5; Filipp 2,6–8

[9] Tm 18., Jn 8,14; 8,58; Fülöp-evang. 111.

[10] Tm 1., 2., 3., 4., 23., 26., Mk 1,12–3; Jn 8,12; 1Ján 5,20a

[11] Tm 72., 112., Mt 26,61; Mk 13,2; 14,58; 15,29; Jn 2,19; ApCsel 6,14; 1Ján 3,8b; 5,19; Isz 183/62

[12] Mt 6,25–34; 7,21; Lk 12,22–32; Jn 10,1–18; 10,26–9; 12,26; 14,12–4; 17,20–1

[13] Tm 32., 49., 78., 84.; Lk 8,16–8; Jn 7,13; 10,9 (A világosság csak a bemenőknek jár !)

[14] Mt 8,11; Lk 8,16 13,28–9; Jn 10,14–6

[15] Mt 26,26–9; Mk 14,22–5; Lk 22,14–20; Tm 47., Efézus 1,7–8; 2,14–7a

[16] Tm 27., Mt 16,21–4; Mt 10,16–42 (A 23. vers a tanítványi próbautat zárja le, helye a 15. vers után van.)

Rövidítések és elérhetőségek

Tm	Tamás–evangélium (Jézus példabeszédeinek kulcsával.)	mek.oszk.hu/14600/14682
Mt	Máté–evangélium	mek.oszk.hu/08900/08907
Mk	Márk–evangélium	mek.oszk.hu/08900/08907
Lk	Lukács–evangélium	mek.oszk.hu/08900/08907
Jn	János–evangélium (Lábjegyzetekkel és Jézus–szóttárral.)	mek.oszk.hu/08900/08907
	A négy evangélium logionjai (Megfejtési segédlettel.)	mek.oszk.hu/08000/08061 175 – 317. old.
Isz	Iszlám hagyomány logionjai (Tamási és kánoni párhuzamokkal.)	mek.oszk.hu/08000/08019 116 – 127. old.
ApL	Apostoli levelek logionjai (Tamási és iszlám párhuzamokkal.)	mek.oszk.hu/08000/08019 128 – 135. old.
Zsk	Zsidókeresztény hagyomány	Pikó Gábor Mózes: <i>Minden Jézusról</i> Paulus Hungarus/Kairosz Kiadó Budapest, 2002.
KaB	Kalauz a Bibliához (Ószövetség)	mek.oszk.hu/12600/12635 Tótfalusi István könyve

A mű szabadon letölthető és korlátlanul megosztható.
A papír alapú vagy on-line periodikákban való közlés engedélyköteles.
e-mail cím: tokodorszag@gmail.com

A SZERZŐ MŰVEI
A MAGYAR ELEKTRONIKUS
KÖNYVTÁRBAN

Válogatott tanulmányok, 2003 – 2009.

A szűk kapu, 2010.

Új írások – régi témákban, 2010.

Bulányi, a tisztelendő, 2011.

Az ember igazi tragédiája, 2011.

Pszichén innen, és túl... 2012.

Utolsókból első, 2013.

A Tamás–evangélium, 2015.

Krisztusi kiskáté, 2015.

Az elvetett kő, 2016.

Merre menjünk ? 2016.

Szentlecke Pálról, 2017.

Kenyértörés, 2018.

A fizika költészete, 2018.

A vidám pokol, 2020.

Mint a nap ! 2021.

Ami szemet szúr, 2022.

Hol rontottuk el ? 2022.

Az Írás szerint, 2023.

Személyes horizont, 2024.

A gyalázat tetőfokán, 2024.

A pokol feneke, 2025.